

Tasnádi István

DON QUIJOTE REPRÍZ

Élőfilm

VANNAK:

KRISTON GÉZA
ZSÁKAI RAFAEL, alvilági nevén Szancsó
SZABÓ PATRIK
SZÁNTÓ MÁRIA
RÓZA NÉNI
TERI
KÁLMÁN
ÁGIKA
FRICI BÁCSI

Továbbá: Igazgató, Hivatalnok, Üzletember, Portás, Őr, Sorszámozó, Várakozó, Egy nő, Két tahó, Jólfésült, Egy férfi talányos arckifejezéssel, Ügynök, Diler, Securitys, Koldus, Szendvicsemlő, Strici, Kurva, Ziláltférfi, Öngyilkos, Hangmérnök, Felvételvező, Újságíró, Elmeorvos

Valamint hittérítők, vöröskeresztesek, gyerekek, lakók, munkások, tűzoltók, rendőrök, szemetesek, fradisták, alpinisták

I. FELVONÁS

1. jelenet

Iskolai könyvtár. Kriston feldúltan áll a terem közepén. Odamegy az ajtóhoz, háttal nekifeszül. Zaj szűrődik be a folyosóról, valaki lenyomja kintről a kilincset, Kriston félreugrik, kivágódik az ajtó, munkások lépnek be, szerszámokat hoznak, szétlóják a bútorokat, rendezkednek. Kriston kétségbeesetten járkál közöttük, felszedi a földre hullott köteteket. Az igazgató lép be, mellette a tervrajzokkal félig beborított Üzletember

KRISTON Igazgató úr!
IGAZGATÓ Később!
ÜZLETEMBER Ez az északi fal? (Belegabalyodik a tervrajzba) Hiányzik egy nyílászáró! Három nyílászáró van jelezve!

A munkások hatalmas robajjal fúrnak-faragnak

KRISTON Igazgató úr...
IGAZGATÓ Szelektálással megvagy? Ami kelhet, az stócba a fal mellé, a többi meg... (Körülnéz) A többi meg ki az ablakon! (A munkásokhoz) Uraim, kellene egy konténer az ablak alá!
ÜZLETEMBER Itt befalazták egy ablakot?
KRISTON Igazgató úr...
IGAZGATÓ Minek az ablak, lesz légkondi!
ÜZLETEMBER Miből, Sanyikám, miből légkondi?!

Egy öltönyös Hivatalnok lép be, sietve elindul az Igazgató felé

IGAZGATÓ Á, Tónió, gyere, gyere! Bacsza úr az önkormányzattól, Obádovics úr a Filmen Kft. képviselőjében.
HIVATALNOK (kezet fog az Üzletemberrel) Üdvözlöm.
IGAZGATÓ Azt hiszem, Tónió, vagyunk annyira, hogy bemelegítésül ne kelljen leadnom „az ennyi fejpénzből nonszensz klgazdálkodni egy tanévet” című szöveget!
HIVATALNOK Címszavakban, Sándor, fél percem van rád.
IGAZGATÓ Helyes! Obádovics úrék meg mi létrehoznánk egy vegyes üzemetésű kondicionálótermet.
HIVATALNOK Itt?
IGAZGATÓ Felmérvén a termék kihasználtságát...
HIVATALNOK (nyomatékkal) Itt?!
IGAZGATÓ Nem az egészet, azt nem engedném! Tudod, hogy nekem mennyire szívügyem a közművelődés! Leccsippentjük... mit tudom én... a felét.
ÜZLETEMBER (nézi a papírjait) Hetvennégy százalék.
IGAZGATÓ A diákságban óriási az igény!
HIVATALNOK Tulajdoni hányad?
IGAZGATÓ Fifti-fifti. Ok üzemetletnek, mi meg beszállunk apporttal.
HIVATALNOK Osztalék?
IGAZGATÓ Egyértelmű: bérleti díj és természetbeni.
HIVATALNOK Es hol vagyunk ebből mi: önkormányzatom?
IGAZGATÓ Ellenjegyzési jogotok, ilyesmi.
HIVATALNOK Micsoda?! Mi vagyunk a tulaj, ti csak kezelők!

Az Igazgató megvonja a vállát, mint aki jelzi, hogy ebben van valami. Tanács-talanul néz az Üzletemberre,

ÜZLETEMBER (a Hivatalnoknak) Bt-s vagy? Számlát tudsz adni? HIVATALNOK A beadvány legyen tárgyszerű. Nekem címezzétek. (Biccent, és ki) ÜZLETEMBER Ne felejtünk el küldeni a nevének egy fitnessbérletet! KRISTON Igazgató úr, kérek...
IGAZGATÓ Segítsünk, Gézám? (Odamegy a könyvespolchoz, nézeget) Gogol... Gorkij... Goncsarov... Gribojedov. Gézám, ezeket a komcsi brosúrákat már rég ki kellett volna szórni! Mikor volt itt utoljára leltár? Szerintem max három-négyszáz könyv van, ami kelhet!
EGY MUNKÁS (odalép hozzájuk) Főnök, hova húzzuk a támfalat?
IGAZGATÓ (Kristonnak) Szerintem kezd el a szelektálást!

Az Igazgató és az Üzletember hátramegy méricskélni. Kriston nekilát szelektálni: ha sikerül kiválasztani egy könyvet, óvatosan lerakja a földre, de néhány másodperc múlva felemeli, és visszat teszi a helyére. Az egyik munkás füttyreznél kezd, mire Kriston abbahagyja a munkát, és odamegy hozzá

KRISTON Nem füttyülünk!
EGY MUNKÁS Mi van?
KRISTON Ilyen helyen nem füttyülünk!
EGY MUNKÁS Milyen helyen?

Kriston pofon vágja a Munkást, aki rázuhan az egyik könyvszekrényre, ami felborul, maga alá temelve az Igazgatót. A munkások rá akarnak rontani Kristonra, de ő felkap egy fűrőgépet, beindítja, és üvöltve szétkergeti őket

2. jelenet

PATRIK Kriston Géza 1951-ben a Szabolcs megyei Aszalópusztán látta meg a napvilágot. Hozzátehetném, hogy régi, kisnemesi család sarjaként, ám ezt rendszerint ő is kifelejtette az önéletrajzából. Szüleit kitelepítették, Balaton-melléki birtokukat államosították. Gyermekkoráról keveset tudunk, kamaszkoráról még annyit sem. Az első komolyabb adat, hogy a katonai szolgálat alól - máig tisztázatlan okok miatt - négy nap után felmentették. Kötő tanulmányi eredményei ellenére csak harmadik nekifutásra vették fel a debreceni egyetemre, ahol 1978-ban szerzett magyar-könyvtár szakos diplomát. Ezután közel húsz évig a Schéner Alfréd Bóripari Szakmunkásképző Intézetben tanított - szerény óraszámban - magyar irodalmat, s

a könyvtárat vezette. Kezdetben albérletben lakott, míg anyai nagynénje magához nem vette úpești összkomfortjába. Megtakarított pénze, kocsija, költséges szenvedéle nem volt, külföldön soha nem járt. Barátai, flörtjei nem voltak. Túlzás nélkül állíthatjuk tehát, hogy Kriston Géának nem volt eseményekben viharosan gazdag élete. Ugyanakkor mély és intenzív lelki kapcsolat fűzte a könyvekhez. Ez kissé meg is nehezítette könyvtárosi munkáját, mivel a kölcsönzések során valami féltékenységhoz hasonló izgalom vett rajta erőt, s többször előfordult, hogy valakit lebeszéljt valamelyik kedvesebb kötetéről. Így bolyongott hát húsz éven át az emberi fantáziavilág pazar tájain, ékes beszédű idegenvezetők oldalán.

3. jelenet

A fogdában. Kriston és Szancsó első találkozásá. Kriston lassú, udvarias, halk szavú ember, de néha rohamszerűen agresszív. Szancsó magabiztossága és harsánysága csak álca, valójában szörnyen alamuszi

SZANCÓSÓ Főnök, nem kell fuszikos alma? Három rongy egy púpozott plató. Nem egy export, de hámozva király, kompótnak.

ŐR *(benéz a rácson)* Duma kilő, cigi kipú, villany leó!

SZANCÓSÓ Búváróra nem kell? Főnök, nem kell villanyos jogging? Van pinkbe, sárgába meg turhazöldbe. Nagy tételbe, leolcsózva, minőség, hogy lebabázzik!

ŐR Megmondtam, kicsi, nem veszek át lopott árut!

SZANCÓSÓ Milyen lopott, főnök, milyen lopott?! Rohadjak meg... vérezzek ki meleg vízbe, ha szajré!

ŐR Női van?

SZANCÓSÓ Naná! Van XL-em, attól uniszex, belefér a didkó!

ŐR Hogyé?

SZANCÓSÓ Négy rugó.

Őr szó nélkül elmegy

(Utánakiabál) Főnök, hé, dumáljuk meg, a négy rugót csak úgy mondtam, lehet rám hatni! Francba! ... Főnök, nem vesznek be negyediknek? ... Oké, csak kibicelek! ... Francba! *(Leül a priccstre, nézeget, unatkozik)* Hé, öreg! Neked szóltam, új fiú!

Kriston csak mered maga elé

Mi van, gyerek, be vagy állva? *(Odamegy hozzá, közelről nézi)* Lepetézek, az ilyet mért nem viszik a detoxba? *(A rácshoz megy, kikiabál)* Hé, főnök, ne basszon ki velem, ne rakja be ide nekem ezt a mólést! Szívhatom a csövezzagot reggelig!

ŐR *(megjelenik a rács mögött)* Kicsi Szancsó, nagyon élsz!

SZANCÓSÓ Nem vesznek be negyediknek? Beszállok egy karton Malbival.

ŐR Mondjak egy viccet? Mi hiányzik a cigányputriból?

SZANCÓSÓ Ismerem!

ŐR Én és a Magnum. *(Röhögve elmegy)*

SZANCÓSÓ *(morog)* Hogy állna meg a szíved egy pillanatra! *(Sétál, unatkozik)* Legalább tévé lenne! Nem kell hiperszuper! Kis képernyős pepita ruszki, bármi! Csak pofázzon valaki, vibráljon valami... legyen valami! *(Kristonnak)* Szóltál, öreg? Ne gisdázzál, hallod, ne gisdázzál?!

Kriston - a jelenet során először- megmozdul. Szancsónak ennyi is elég, hogy ijedtében a falra kenődjön, és magára rántsa a takarót

KRISTON Tévelyg az ember, míg remél. Miben van ez? Calderón?

SZANCÓSÓ Jól van, öreg, ne parázzál!

Kriston visszafordítja a fejét, Szancsó megnyugszik

KRISTON *(feláll, és elkezd a cellában kutatni, megáll Szancsó előtt)* Van egy Calderónja?

SZANCÓSÓ Szofit szívok. Kell? Nyolc kiló kartonja.

KRISTON Vagy Pessoa.

SZANCÓSÓ Mizzoa?

KRISTON Kérem, uram, amennyiben módjában áll, legyen oly nagyvonalú, és kölcsönözzön ma éjszakára egy könyvet!

SZANCÓSÓ Ne kóstolgass, baszki, ne kóstolgass!

KRISTON *(tovább kutat, majd a rácshoz megy, és kiszól)* Porkoláb! Porkoláb!

ŐR *(kintről)* Pofa be!

KRISTON Porkoláb, legyen szíves!

ŐR *(felbukkan a rácsnál)* Nyugi van, tanár úr!

KRISTON Legyen olyan kedves a helyi könyvtárból rendelkezésemre bocsátani egy magyar nyelvű szépirodalmi kötetet!

ŐR Tanár úr, drága tanár úr, a foxiban nincs könyvtár! A foxiban csönd van, nyugi van, héder van, a foxiban alszanak egyet a rossz fiúk, és reggel húznak el anyjukba, a vérbe! De ha rendbontás van, hangorkán és őrszemélyzet baszogatása, akkor itt horror lesz, világos?! Itt én osztom a körmösöket, tanár úr! *(Röhög)*

KRISTON Legyen szíves, hozzon egy könyvet!

ŐR *(mérleget, majd)* De aztán csitulás! *(Eltűnik)*

SZANCÓSÓ *(kiabál utána)* Nekem is, főnök! Valami... Valamit!

ŐR *(megjelenik néhány folyóirattal)* Füles, Lakáskultúra... *(Beadja a rácson)*

Mesterdetektív, Tuttifrutti Party...

SZANCÓSÓ *(kikapja az Őr kezéből a pornomagazint)* Hé, ebből hiányzik a melléklet!

ŐR Mi hiányzik?

SZANCÓSÓ Papírzsépi. *(Vihog)*

ŐR Ufómagazin, Testépítők lapja...

KRISTON *(elbődül)* Könyvet!

ŐR Csak Bibliánk van. *(Beadja)* Óvatosan, leltári!

Kriston kikapja az Őr kezéből a Bibliát, felcsapja, mohón olvas

SZANCÓSÓ *(közben a rácshoz settenkedik)* Ez így nagyon unfrankó, főnök! Tegye át egy másikba, vagy tegyen át engem! Teljesen beparázott, nem érzem magam garantálva!

KRISTON *(fennhangon olvassa)* Mert nem porból támad a veszedelem s nem földből sarjad a nyomorúság. Hanem nyomorúságra születik az ember, amint felfelé szállnak a parázs szikrái. *(Felnéz a könyvből, izelgeti a szavakat)* Amint felfelé szállnak a parázs szikrái. *(A narráció beindul)* Midőn eszembe vevém istennek minden dolgát, hogy az ember nem mehet végére a dolgoknak, amely a nap alatt történik. Minden olyan, hogy mindenkit érhet, egyazon szerencséje van igaznak és gonoszoknak, tisztának és tisztátalannak, mind annak, aki áldozik, mind aki nem áldozik, az esküvőnek úgy, mint aki féli az esküvést.

4. jelenet

PATRIK Kriston Géza a Nefelejcs utcai fogdában töltött tizennégy óra leforgása alatt kiolvasta Mózes első három könyvét, Ezékiel könyvét, Jób könyvét és Ézsaiás próféta könyvét, valamint az egész Újszövetséget. Ezt követően fejből részleteket citált Calderón Az élet álom című színművéből, amireh alkalmi szobatársának csak annyi hozzáfűznivalója volt, hogy remélhetőleg ő is csak álmodja ezt a szófosó figurát. Hajnal felé Kriston papírt kért, s nekiült, hogy megfogalmazza élete első védőbeszédét. Óráig kuporgott a beszőrűdő neonfénynél, míg tollából feltartóztatatlannul ömlöttek a vád s az önvád, a számonkérés és a mentegetőzés csiszolt dikciójú, szenvedélyes mondatai. Nyolc körül úgy érezte, hogy hatalmas teher alól szabadul. Az utcára érve az egész fogalmazványt, mely terjedelmét tekintve csaknem negyvenhét oldalra rúgott, kihajította egy kukába, s elindult vissza az iskola felé.

5. jelenet

Iskolai könyvtár Az átalakítás már félig-meddig megtörtént: a könyvek az egyik fal mellett felhalmozva, helyükön erögépek dermedt fémszörnyei. A szobabiciklin épp a begipszelt karú lgazgató teker nyakmerekítőben. A tévében reklámot sugároznak: a bellehemi istállót látjuk, szamarak, birkák, József és a Három Királyok. Mária a jászol fölé görnyed, a keservesen síró Jézust pólyálja egy durva rongydarabba. Snitt. Egy hófehér bútorokkal berendezett modern szobát látunk, ahol a csinos anyuka épp mosolygó gyermekét göngyöli egy hercig kis tépőzáras pólóba. A képernyőn felirat látható: Szántó Mária kismama. A nő megszólal: „Amióta ezt a pelust használjuk, Krisztián mosolyogva alszik, és mosolyogva ébred; a Mirhatex megváltást hozott az életünkbe.” A nő mosolyog, és egy bársonyos férfihang ezt búgja: „Kétezer év nem múlhat el nyomtalanul! Mirhatex, a pihepuha megváltás.” Közben kintől szövegtetés szűrődik be, nyílik az ajtó, Kriston nyomul be, mögötte a hadonászó Portás

PORTÁS Ne tessék ezt velem csinálni, tanár úr! Én ezért bokán leszek rúgva! Meg lett mondva, hogy nem engedhetem be a tanár urat! Személyesen lett nekem szólv!

KRISTON Értesítse az igazgató urat, hogy itt várom!

PORTÁS Az egy lehetetlenség! Tessék velem kijönni a portára, és felérdeklődünk telefonon.

Az Igazgató leszáll a szobabicikliről

Direktor úr, kérem... Ne tessék haragudni, éppen szortíroztam a kulcsokat...
IGAZGATÓ Gyere csak!

Kriston beljebb jön

Feri bácsi, küldjön ki valakit egy jó hideg Sprite-ért!

Az öreg nem mozdul

Mi van?!
PORTÁS Direktor úr, kérem... Nem tetszene inni valami egyszerűbbet? Kólát.
Kólát megjegyzném!
IGAZGATÓ Jól van, hozzon kólát!

Az öreg indul

De lightot!

Az öreg megtorpan, leizzad, de már nem mer visszakérdezni. Kibotorkál

Hallgatlak!
KRISTON Csak néhány pillanatra venném igénybe a türelmedet. Gondolkoztam a dolgon, és nem szeretném, ha félreértenéd tegnapi viselkedésem! Hidd el, a megtévesztő látszat ellenére számomra is vonzó a kiművelt, ápolat test és a pallérozott elme frigyéből születő antik embereszmény. Mens sana in corpore sano. Es bár magam ugyan nem jeleskedem a testépítés haladó művészetében, és elvem, hogy a kulcsinnél fontosabb a belbecs, kötelességemnek érzem, hogy támogassalak iskolánk felvirágztatását célzó törekvéseidben. Egyszóval úgy döntöttem, a könyvtár egy részét... átengedném... átengedem... én azt nagyon szívesen... nekem az elég.
IGAZGATÓ Gézám, megkérhetlek valamire?
KRISTON Parancsolj velem, igazgató úr!
IGAZGATÓ Menj el!

Farkasszemet néznek

KRISTON (nem mozdul) Igazgató úr... Sándor! Igazán nem úgy ismerlek, mint aki egy ilyen malőr miatt...
IGAZGATÓ (felordít) Milyen malőr, mi?! Majdnem kitörted a nyakam, kisfiam! Úgy rakták helyre, mint a Rubik-kockát! Négy lidokain volt bennem, de vinnogtam, kisfiam, vinnogtam!
KRISTON Nekem a szívem tört szilánkokra tegnap délután!
IGAZGATÓ (nem hisz a fülének) Mi?!
KRISTON Az életem, a pályám tört derékba!
IGAZGATÓ Na, na, na, nem fogsz itt mártírkodni, kisfiam! Csak azt kaptad, amit megérdemeltél! Már rég kirúgtalak volna, ha nem vagyok olyan marha, hogy szánalomból vagy megszokásból, vagy tudom is én, miért... Megtartottalak, és most ez a hála?!
KRISTON Elégedetlen voltál a munkámmal? Ezt eddig sosem említetted!
IGAZGATÓ Te kisajátítottad magadnak a könyvtárat, Gézám! Átnéztem az utóbbi évek beszerzéseit: csupa spanyol blabla, Don Juan meg Don Carlos meg Don anyámkinja!
KRISTON Ezek a könyvek az általános műveltség részét képezik!
IGAZGATÓ Igen?! Akkor csak annyit árulj el nekem, Gézám, mi szükség van egy szakmunkásképző intézetben egy albán nyelvű Cervantes-kötetre?!
KRISTON Azt tévedésből rendeltem.
IGAZGATÓ És mért kellett a könyvtárból mindenkit kiszekálni?
KRISTON Én soha...
IGAZGATÓ Egész nap azt lested, hogy nem csinálnak-e számfületeket! És a tavalyi eset, mikor felfofoztad a Németh Lacikát, mert joghurttal lepacázott egy lbsen-kötetet!
KRISTON A Peer Gyntöt! Az ilyennek le kéne vágni a kezét!
IGAZGATÓ Erről van szó! Alkalmatlan vagy! Fejezzük be ezt a beszélgetést! (Elindul kifelé, s közben a műanyag zsákokba dobált könyvekre mutat) Ezeket elviheted!
KRISTON Tessék?! Mind?
IGAZGATÓ Tölem! (Kimegy)

Kriston boldog izgalommal kezdi pakolni a könyveket, és a terem szétdobált dekorációit, köztük egy huszárkardot, amit az övébe tűz

PORTÁS (belép a kólával) Az igazgató úr?
KRISTON Elment. (Vonszolja a zsákot) Segítség földadni!
PORTÁS Mit tetszik akarni ezzel? Él tetszik akarni vinni? Tud erről valaki? Írásbelileg meg van engedélyezve?

Kriston sikertelenül próbálja felemelni a zsákot

(Megszánja, segít neki) De a nagyortán nem engedem ki! Kerüljön a konyha felé, vagy tegye ki az ablakon! En erről nem tudok!
KRISTON (megáll az ajtóban, utoljára végignézi a könyvtárat) Isten áldja, Prokopi bácsi!
PORTÁS Szecső. Szecső Mihály.

Kriston kimegy

Méghogy Prokopi bácsi! Hol van az már?! Méghogy Prokopi! (Morog) Prokopi! (Fejcsóválva Kriston után csoszog)

6. jelenet

Kriston nagynénjénél. Egy hosszú asztal fehér abrosszal leterítve, a torra szegényesen előkészítve. Század eleji hangulat. Szabó Patrik a fotelban hever, egyik kezében whiskyüveg, másik kezében pohár. Ági lép be az ajtón, sóssüteményt hoz, az asztalra teszi. Patrik feltápáskodik, mögé áll, tapogatja, ledönti az asztalra. Ági tiltakozik. Nyílik az ajtó, a nagynéni lép be, mögötte Ági szülei, mindhárman feketében. A lépcsőmászástól teljesen kimerült Kálmán felesége támogatja. Ági kiszakítja magát Patrik részeg öleléséből

KÁLMÁN Fene essen ezekbe a lépcsőkbe!
TERI Gyere, kicsim, ülj le!
KÁLMÁN Rég itt vagytok?
ÁGI Tíz perce,
KÁLMÁN (Patrikhoz) Maga, barátom, úgy vezet, mint egy őrült!
TERI Hozz egy kis vizet apádnak!

Ági kimegy

RÓZA NÉNI (a kredencből egy fecnit vesz elő) Itt a blokk. A kis koszorú közös, a nagy a tiétek!
TERI (nézi a számlát, hűledezik) Kálmán, van nálad annyi?
KÁLMÁN (átveszi a számlát, nézi) Milyen kicsi? Kicsiről nem volt szó!
RÓZA NÉNI Nem úgy van az! Maga rendelte, fizesse is ki!
TERI Olyan szép volt az a kicsi!
KÁLMÁN De hát milyen kicsi, milyen kicsi?!
TERI Kálmánka, fizesd ki!

Kálmán leplezetlen undorral végigméri az öregasszonyt, és fizet. Róza néni elteszi a pénzt

KÁLMÁN Hé, és a visszajáró?!
RÓZA NÉNI Nincs apróm.

Kálmán lenyel egy káromkodást. Leülnek. Feszült csönd

TERI Jó hűvös van itt. Békebeli, vastag falak. Azért ráférne egy kis renoválás, Róza, még a golyónyomok is megvannak a gangon!
RÓZA NÉNI Mit vársz ezektől a proliktól?!
KÁLMÁN Tizenhat.
TERI Mi tizenhat?
KÁLMÁN Reggel óta tizenhatszor mondta el, hogy proli. Nem fogom felhúzni magam, de nem ám!

Ági behoz egy pohár vizet

RÓZA NÉNI (rámordul) Töröld le a szád! i

Ági engedelmesen letörli a rúzszt a szájáról

PATRIK Én is letöröljem?! Talán a fogamon is maradt egy kicsi.

Rávicsorog a nagynénire, aki megvetően elfordítja a fejét

KÁLMÁN (elégedetten felnevet) Fura fiú maga, Patrik! Másnak képzeltem. A tévében olyan kis... jólnevelt!

TERI Igen, igen, a múltkor is például az a tartalmas és megrázó adás az eutanáziáról. Ugye, Kálmán? Hogy maga milyen szépen beszélt azzal az idős haldokló asszonnyal!

PATRIK Vén hipochonder, úgy kell majd agyonütni!

KÁLMÁN Mit kell azon annyit filozofálni?! Az orvos kötelessége a gyógyítás, és ha ennek tudatosan nem tesz eleget, akkor köztörvényes gyilkos! Senki se játsszon Istent a mi tb-kártyánkkal!

RÓZA NÉNI Ne szónokoljon, nincs a Népfőntban!

KÁLMÁN *(elvörösödő fejjel feláll, rászól Terire)* Gyere, megyünk!

TERI És a végrendelet?!

KÁLMÁN Akkor bontsátok már fel, az isten szerelmére, hadd mehessünk végre innen a francba!

RÓZA NÉNI Meg kell várni a Gézát!

Kálmán némi habozás után visszadöccen a székbe. Csönd

KÁLMÁN Ha reggelig nem jön, reggelig várunk?

TERI De hát hol ez a Géza?! ... Nem értem ezt a Gézát! Nagyon elszomorít a viselkedése!

RÓZA NÉNI Nyugodj meg, a mi temetésünkre sem jön el! *(Hisztérikusan)* A család neki annyi, mint a semmi!

TERI Mi bajod, Róza néni? Róza néni, nem nézel ki valami jól! Mondtam is a Kálmánnak: te, ez a Róza néni nem néz ki valami jól!

RÓZA NÉNI *(kibújik Teri öleléséből)* Jól vagyok!

TERI Nem érdemes miatta így felizgatnod magad!

RÓZA NÉNI Olyan ez már, mint egy holdkóros! Néha egy fésűt vagy egy fogkrémet tesz a hűtőbe! Tegnap egy tubus majonézt találtam a piperepolcon! Azt se tudja, hol van, mit csinál, az arca előtt mindig ott egy könyv, úgy jár-ke, azzal eszik, fürdik, alszik! Ha szólok hozzá, meg se hallja, de na épp rájön a beszélhetnék... áh!

TERI Szegény megboldogult Ődi bácsi volt ilyen... flúgos futam. Az is mindig a könyveket bújta.

RÓZA NÉNI Nem is vitte semmire!

KÁLMÁN Semmije se volt, minek ír az ilyen végrendeletet?!

Nyílik az ajtó, Kriston lép be, vállán egy gigantikus méretű zsák, tele könyvekkel

KRISTON Képzeld, Róza néni, még az 1790-es Gvadányit is odaadták! Elhoztam a Lenin összezt is, mert szép a szedése! *(Nézegeti a falakat)* Az én szobámba nem fér be! Úgy vélem, be kell polcoztatni a spejzt meg az alkótot! Itt is jó sok elfér!

RÓZA NÉNI Nincs semmi mondanivalód?! Nem feledeztél meg véletlenül valamiről?! Ma volt Ődön bácsi temetése.

KRISTON *(megtorpan)* Ma?!

Csönd

RÓZA NÉNI *(feláll, odamegy a zsákhoz)* Mit hordtál nekem ide?! Milyen mocskot hordasz nekem ide?!

KRISTON Ezek csak könyvek, Róza néni!

RÓZA NÉNI Könyvek, igazán?! Es miből vetted, ha szabad kérdenem?!

KRISTON Nem én vettem! Kidobták, és én... az enyém.

RÓZA NÉNI Meg vagy te örülve, már guberálsz is?!

KRISTON Ezek iskolai könyvek, Róza néni! Odaadták, mert... szünetel a könyvtár... és átmenetileg fölöslegessé vált a jelenlétünk.

RÓZA NÉNI Mi van?!

KRISTON Róza néni, engem ma elbocsátottak az állásomból.

A nagynéni döbbenetben áll, aztán kicsörtet. Teri utána

KÁLMÁN Csak úgy ukmukfukk kirúgtak? Te szavattál ezekre! Régen azért ilyen nem volt!

TERI *(kintről)* Kálmán!

Kálmán is kíváncszorog. Csönd. Ági lerogy egy székre, sír

KRISTON *(esetlenül szögletes mozdulatokkal simogatja a haját)* Nincs semmi baj, Ágnes! Van saját könyvtáram, és most lesz egy másik. Teljesen új állomány, vadidegen könyvek! Szinte már örülök is, hogy így történt!

ÁGI *(elrántja a fejét, felugrik, Patrik elé áll)* Hogy lehetsz ilyen bunkó?! Kértelek, hogyne igyál! Egyszer nem bírod ki?!

PATRIK Gyászolok!

Ági kirohan, bevágja az ajtót

Kér egy staubot, Géza bá'? Na, fel a fejjel, több is veszett Voronyezsnél! Fenébe azzal a könyvtárral! Másfél mázsa klozetpapír! Jobb helyeken rég áttértek CD-romra. Könyvtári informatika, ez a jövő, Géza bá'! Az ember saját maga le tudja hívni, nem kellene bazi nagy polcok, bazi nagy könyvek...

KRISTON Se könyvtáros.

PATRIK Na, igen. A lovagok is el lehetnek kenődve, mikor feltalálták a puskaport! ... Tudja, ki vagyok én, Géza bácsi? En vagyok a Szabó Patrik. En vagyok itt a jó parti. Látja, Géza bá', velem nem mer ugatni a nagynéni. Egyelőre. Igyunk, Géza bá'! Jack Daniels, old seven, the finest fully matured Scotch whisky. *(Iszik)* Tudja, ki vagyok én, Géza bácsi? Én vagyok az Ágika új pasija! Most én kúrom az Ágikát! Vagyok, aki vagyok.

RÓZA NÉNI *(bejön határozott léptekkel, kisírt szemmel, megáll a szoba közepén)* Ha elsejéig nem találsz munkát, mehetsz isten hírével. Le is út, fel is út! Ne hidd, hogy el foglak tartani! Naná, majd a kis özvegy nyugdíjból, amit ezek a prolik adnak! *(A könyvekre mutat)* Ezt a mocskot meg takarítsd el innen!

KRISTON A könyveim maradnak, Róza néni!

RÓZA NÉNI Azt csak hiszed, fiam!

KRISTON Akkor én is elmegyek!

RÓZA NÉNI Hát menj!

KRISTON Róza néni, hadd maradjanak a könyvek! Beviszem a szobámba az összeset!

RÓZA NÉNI Már nincs szobád.

Kriston nagy nehezen a vállára emeli a zsákot, és kimegy

TERI Átcuccolhat, Róza néni?

ÁGI Anya!

RÓZA NÉNI Felőlem! De akkor beszálltok a rezsibe!

KÁLMÁN Ági marad, ahol van, és fizetjük, amit eddig! *(Felveszi az asztalról a végrendeletet)* Bontsátok már ki!

RÓZA NÉNI Bontsa!

Kálmán feltépi a borítékot, olvasni kezdi a végrendeletet, szemek kikerekednek, a döbbenettől mukkan se tud

TERI Kálmán! Mi van?! Kálmán! Kálmán!

7. jelenet

A munkaközvetítőnél. Mária, az ügyintéző harminc körüli, migrénesen pislogó, elgyötört, ápolat nő. Nyolcan-tizen várnak a sorukra

TAHÓ 1. Ebédidő van, csókolom, vagy mi van? Hol vannak a kolleginák?

EGY NŐ *(épp a hóbörgő férfi előtt áll)* Mit üvölt a fülemben, beszakad a dobhártyám!

TAHÓ 1. Magácskának ennyitől beszakad a hártája? *(Röhög)*

EGY NŐ Tahó! Az ilyeneket mért engedik be?!

TAHÓ 1. Milyeneket?! Milyen ilyeneket?! He?! *(Üvölt)* Mért, én milyen vagyok?

TAHÓ 2. Kuss már! Minek iszik, aki nem bírja!

TAHÓ 1. Melyik volt az?! En iszok?! Őt éve nem iszok, öt kurva éve! Rád leheljek?

TAHÓ 2. Jó, csak fölteszem a gázmaszkot. *(Röhög)*

TAHÓ 1. Ilyen fasza gyerek vagy?! Gyere ki! Kinn rád lehelek, gyere ki!

MARIA Hagyják abba, mert rendőrt hívo!

TAHÓ 2. Maga meg mit ugat bele?!

TAHÓ 1. Haladjon inkább, ott legyen az esze! Tíz óta itt dekkolok!

TAHÓ 2. Beleugat a hülye piccsa!

TAHÓ 1. Úgy látszik, már beszélgetni se lehet!

Visszaállnak a sorba. Csönd. Unatkoznak

(Az előtte álló nőnek) Egybe van még a hártája, aranyom?

A nő sírva kirohan

(Előrelép fél métert) Na, megy a sor!

TAHÓ 2. *(röhög)* Nagy fasz vagy, csak a pöcsöd kicsi!

Megint állnak, unatkoznak

TAHÓ 1. Te, nem ez a csaj a pihepuha megváltás?!

TAHÓ 2. Melyik?

TAHÓ 1. *(Máriára mutat)* Ez e!

TAHÓ 2. Á, az sokkal fiatalabb.
KRISTON *(belép, vállán a gigantikus zsák tele könyvekkel. Odaszól az egyik várakozóhoz)* Jó napot kívánok, Kriston Géza vagyok, egy könyvtárosi állásért jöttem.
VÁRAKÓZÓ Ott az ügyintéző.

Kriston odatolakszik az ügyintézőhöz

TAHÓ 2. Hé, öreg, itt a sor vége!
KRISTON Jó napot kívánok...
MÁRIA Tépien sorszámat!
KRISTON *(tép sorszámat, és folytatja)* Egy könyvtárért jöttem. Eddig egy középiskolai könyvtárat vezettem, négyezer-hétszáznegyvennégy katalogizált kötet...

TAHÓ 1. Hé, csontribrigád, neked szólunk!
KRISTON Kik ezek a bárdolatlan alakok?
MÁRIA Ezek az alakok reggel óta várakoznak itt, úgyhogy szépen kérem, fáradjon a sor végére!

Kriston kiáll a sorból, tanácstalanul nézeget. Egy férfi karon ragadja, félrevonja

SORSZÁMÚZÉR Siet? Van egy negyvennetesem százért és egy harmincasom kétszázért.

Kriston értetlenül néz

Harmincas sorszám kétszázért, kell vagy nem kell?! Kétszáz forint.
KRISTON *(kotor a zsebében)* Attól tartok, nincs nálam annyi...
SORSZÁMÚZÉR Mutassa az óráját!
KRISTON *(félreérti)* Fél kettő.
SORSZÁMÚZÉR Adok érte egy tizenötöst.
MÁRIA *(kiszól a következőért)* Tizenötös!
KRISTON *(gyorsan lecsatolja az óráját, fogja a sorszámat, és rohan az ügyintézőhöz)* Tizenötös, itt vagyok!
TAHÓ 1. Hé, öreg!
KRISTON *(mutatja a sorszámat)* Tizenötös!
TAHÓ 1. Ezt meg hogy csinálta?
TAHÓ 2. *(az üzérre mutat)* Már megint itt ez a patkány!

Az üzér kislisszol, a két tahó utánavevte magát

KRISTON Van könyvtár?
MÁRIA *(ujjai szaladgálnak a számítógép klaviatúráján)* Végzettsége?
KRISTON Bölcsész diploma, magyar-könyvtár szak.
MÁRIA *(nézi a képernyőt)* Momentán nincs üresedés.
KRISTON Mért nincs?!\nMÁRIA Neve?
KRISTON Pardon, mi az, hogy nincs?!\nMÁRIA *(elővesz egy nyomtatványt)* Tessék, töltsé ki!
KRISTON Minek?
MÁRIA Átképzés. Kormányproject. Tanároknak. Lenet adóellenőr vagy biztosítási ügynök.
KRISTON Adóellenőr?
MÁRIA Vagy biztosítás, az ön döntése.
KRISTON Nézze, kisasszony, talán nem fogalmaztam érthetően: én tanár vagyok, pedagógus! Ön azt mondja, nincs üresedés, helyes, tudomásul veszem, lemondok a tanításról. De ragaszkodom, igen, írja csak be ebbe a masinába, ragaszkodom a könyvtárosi álláshoz! Nem fontos iskolában, lehet üzemi könyvtár, bármi! Könyvtár mindenhol van!
MÁRIA Minden, amit tehetek, hogy felveszem a várakozólistára.
KRISTON Ne tessék engem felvenni sehova! Tessék nekem adni egy könyvtárat!
MÁRIA Neve?
KRISTON Kriston Géza.

Mária felkapja a fejét, Kriston arcába néz. Nézik egymást

Mi baj van, kisasszony?
MÁRIA *(gyorsan lehajítja a fejét, tovább gépei)* Lehívom még egyszer.
KRISTON *(a várakozóknak kezd hévvel magyarázni)* Nekem volt egy könyvtáram! Gyönyörű, nagy könyvtáram! Minden zugát ismertem, rengeteg barátom lakott ott, a polcokon, mint Hoffmann regényében a palackba zárt udvarlók! Kedveli Ernst Theodor Amadeus Hoffmann?
EGY VÁRAKÓZÓ Csak eredetiben. Ezt a fajta vizionárius prózát szinte lehetetlen lefordítani. Olvasta a Klein Zaches gennant Zinobert?

KRISTON A kis Zaches? Persze! És ön a Murr kandúr életszemléletét?
EGY VÁRAKÓZÓ Kedvencem. Congeniális!
MÁRIA Uram!
EGY VÁRAKÓZÓ Egy pillanat, kisasszony! *(Magához vonja Kristont, suttogva)* Ne hagyja magát befűzni ügynöknek! Adóellenőrnek kell menni, az borraavalós!
MÁRIA Tanár úr!
KRISTON *(visszamegy)* Négyezer kötet fölött bármi megfelel!
MÁRIA Van itt egy könyves munka: zúzdai bálázás.
KRISTON Pardon?
MÁRIA Könyvzúzda.
KRISTON *(vészjóslóan)* Könyvzúzda?!\nMÁRIA Ha nem, hát nem! Ha lesz valami, levélben kiértésítjük.
KRISTON Adják vissza a könyvtáramat!
MÁRIA Rögzítettem az igényeit. Érdeklődjék a jövő kedden.
KRISTON Kegyed nem jó ember! *(Hátán a batyuval kivonul)*

8. jelenet

Aluljáró. Forgatag. Kriston - lábánál a hatalmas zsákkal - közepén áll, és tanácstalanul tekinget körbe. Egy jól fészült férfi szólítja le

JÓLFÉSZÜLT Jó napot! Megenged egy személyes megjegyzést? Magának nagyon sok problémája lehet a hajával! Azt hiszem, nem tévedek nagyot, ha feltételezem, hogy hajának fémcsillagát nem valami extra strong brillantin kölcsönzi, hanem... hümm... szóval kicsit zsiros a haja, ugye? És talán akkor sem járok messze az igazságtól, ha azt mondom, hogy nem most érkezett egyenesen Alaszkából, és a gallérját borító fehér képződmények nem huncut kis hópelyhek, hanem... nos... szóval korpás kicsit a haja, ugye? Mielőtt még átfutna az agyán, hogy három Knorr-kockás nyaklevesssel jutalmazza őszinteségemet, parancsoljon, fogadja el cégünk ajándékát: kímélő sampon, eukaliptusz kivonattal, plusz egy hajkondicionáló, plusz egy after shave és egy deo stick. Használja egészséggel!

KRISTON Köszönöm.

JÓLFÉSZÜLT Mindez a sok gyönyörűséges ajándék az öné lehet, csupán erre az icipici körömlakkra kell beruháznia egy döbbenetesen mérsékelt áron. Extra shine and protection, a legeszményibb ajándék, a kedves neje helyből gerincre vágja magát! Es most csupán 14 999 forint! Ne hagyja ki, uram, páratlan lehetőség!

KRISTON Nagyon kedves, de nőtlen vagyok. A többit megköszönöm! *(Zsebre teszi az ajándékokat, és indul)*

JÓLFÉSZÜLT *(kétségbeesetten utánavevte magát)* Hé, hova megy? És a körömlakk?

KRISTON Köszönöm, uram, de nem tudnám használni.

JÓLFÉSZÜLT Adja vissza az árumat!

KRISTON Bocsásson meg, de maga az előbb azt mondta, hogy ez itt mind az enyém: ajándék. Tisztán hallottam! Meg kell vallanom, kissé meg is lepett, s egyben jó érzésekkel töltött el ez a szokatlan gesztus, amit illedelmesen meg is köszöntem. Ezek után elég nagy modortalanságra vall, ha visszaköveteli azt, amit néhány perce önként és jó szívvél adományozott.

JÓLFÉSZÜLT Ez hülyének néz! Adja vissza, vagy rendőrt hívok!

KRISTON Valamit félreértettem. *(Visszaadja a reklámajándékokat)*

JÓLFÉSZÜLT Majdnem elvitte az árumat! Eszem megáll, micsodataplók vannak! *(Pufogva el)*

EGY FÉRFI TALÁNYOS ARCKIFEJEZÉSSEL *(Kriston mellé lép)* Akar kevés munkával gyorsan meggazdagodni?

KRISTON Nem. *(Megy tovább)*

Két garbós fiatal lép elé

HITTÉRÍTŐ FIÚ Állj meg egy pillanatra!

HITTÉRÍTŐ LÁNY *(megfogja Kriston kezét)* Most, ugye, te is érzed?

HITTÉRÍTŐ FIÚ Látjuk, hogy itt bolyongsz.

HITTÉRÍTŐ LÁNY Te boldog vagy? Békében élsz magaddal? Megtalálad a harmóniád?

HITTÉRÍTŐ FIÚ Van munkád, családod?

HITTÉRÍTŐ LÁNY Tehetetlennek érzed magad, és hiábavalónak az életed.

HITTÉRÍTŐ FIÚ Azért érzed elveszettnek magad, mert nem szólított meg az élő Isten!

HITTÉRÍTŐ LÁNY Pedig ő keresett téged!

HITTÉRÍTŐ FIÚ *(átad egy szórólapot)* Keddi összejövetelünkön közös imában

keresünk megoldást égető problémáidra.

KRISTON Kedd túl késő. *(Megy tovább)*

Egy tipp-topp középkorú nő kopogtatja meg a vállát

ÜGYNÖKNŐ Villám spanyol, villám angol,
nálunk könnyen, gyorsan tanul.

Villám német, villám olasz,
franciául tudni de klassz!

Aki három nyelvet beszél,
az életben mindent elér.

Mindenkinek ez a dolga,
csak így leszünk Európa!
KRISTON Maga kicsoda?

ÜGYNÖKNŐ Nem kell hozzá napi robot, s
letesz néhány középfokot.

Nálunk tanulja a nyelvet?
Három hét, és ön már perfekt!

KRISTON Mit óhajt?

ÜGYNÖKNŐ Villám orosz, villám japán,
nem megy rá az ingünk, gatyánk!

Villám héber, villám arab,
húszszerért két hét alatt!

KRISTON Asszonyom...

ÜGYNÖKNŐ *(egy szórólapot nyújt át Kristonnak)* Parancsoljon, Zeusz Nyelv-
stúdió.

KRISTON Miféle bökkverssel hozakodik itt elő?! Kétezer év lírai remekei után ezt a
szennyet?! Szégyellje magát! Molière-rel vallom: ha mindenképpen
írhatnékja támadt, ne mutogassa versét fűnek-fának! *(Indul)* Gyalázatos
klapanciák! *(Faképnél hagyja az elképedt Ügynököt)*

A bankból a Várázó jön ki, kezében egy halom papír

KRISTON Hahó Hoffmann úr! *A férfi megy tovább*

Murr kandúr! *(Mefogja a férfi karját)*

VÁRAKÓZÓ Maga az?

KRISTON Bocsásson meg, hogy feltartom, de ön a kultúra nagy barátja, s
ekként lelki társamat vélem felfedezni önben! Tanácsot szeretnék kérni.

VÁRAKÓZÓ Nem kapott könyvtárat?

KRISTON Képzelve, nem!

VÁRAKÓZÓ Hát csináljon magának! Vállalkozni kell, barátom, az a jövő!

KRISTON Azt hogy kell?

VÁRAKÓZÓ Vegyen fel bankhitelt! Én is azt csinálom! Függelenség, jólét,
nyugalom! Vállalkozni kell, higgye el, az állami szféra dögtetemető! Jöjjön
közelebb! Bizhatok önben?!

KRISTON *(szívére teszi a kezét)* Hoffmann úr!

VÁRAKÓZÓ Rádióállomást alapítok. Szinte kizárólag Sosztakovicsot fogunk
sugározni. Bombaüzlet, higgye el! Új életet kezdek, vége a régi kis csóró
csellistának!

KRISTON Ön kivételesen szerencsés ember! Segítsen nekem! Mondja, hogy
csinálta?

VÁRAKÓZÓ Jelzalogba tettem a házat, a kocsi, mindent! Bátoraké a szerencse,
barátom! Fel a fejje! Isten áldja! *(Elmegy)*

*Kriston a bank felé veszi útját, megpróbál bemenni, de a zsák mindig elakad a
forgójátóban: gyömszőli, szerencsétlenkedik. A csődületre kijön a biztonsági
őr*

SECURITYS Hé, ez így nem fog menni!

KRISTON *(kifulladva leáll)* Mondja, uram, nincs egy másik bejárat?

SECURITYS Itt kell bemenni!

KRISTON Itt sajnos nem megy.

SECURITYS Azt látom.

KRISTON Nekem okvetlenül be kell jutnom ide!

SECURITYS Semmi akadály, uram! Hazaviszi a csomagját, és szépen vissza-
sétál. Négyig nyitva vagyunk.

KRISTON Nem vihetem haza! Segítené bevinni?

SECURITYS *(szimatol kap)* Megnézhetném a csomagját?

KRISTON Könyvek vannak benne.

SECURITYS Szeretném látni!

KRISTON Mondom, könyvek vannak benne!

SECURITYS Én meg mondom: szeretném látni!

KRISTON Semmi oka, hogy kételkedjek a szavamban!

SECURITYS Az a feladatom, hogy ügyeljem az intézmény biztonságát. Legyen
szíves, nyissa ki!

KRISTON De hát nem vagyok az intézményben! Épp az a baj, hogy nem vagyok ott!

SECURITYS Ne kötekedjen, uram, tudok másképp is beszélni!

KRISTON Én nem kötekedem, csak szeretném megérteni...

SECURITYS *(előkapja a pisztolyát, Kriston homlokához nyomja, a falnak dönti,
lábait terpeszbe rugdossa)* Ne forduljon hátra! Tartsa a kezét a tarkóján!
*(Miközben a fegyvert végig Kristonra tartja, kibontja a zsákot, és tartalmát
az utcára önti. Szétrugdossa a könyveket, de mivel semmi gyanúsát nem
lát, elteszi a fegyvert)*

Köszönöm, uram, összehajolnak! *(Visszamegy a bankba)*

*Kriston szedegetni kezdi a könyveket. Egy lányos arcú fiú térdel mellé, segít
neki, és közben suttog*

DÍLER Látom, szereti a könyveket. Nem gondolja, hogy túl fáradtságos álmok a
könyvek? A könyv lassú és tompa élvezet. Van nálam valami, ami fizikai
gyönyörre sűríti az agyközpont elvont élményét. Olyan rövid az élet! Álmod-
junk minél többet, stimuláljuk a fantáziát! Kér egy kis álomgyorsítót? Egy
gramm nyolcszáz forint.

KRISTON *(végez a pakolással, vállára veszi a zsákot, és kiáll a tér közepére.
Elkiáltja magát)* Emberek! Kétségbe vagyok esve! Nincs hova vinnem a
könyveimet! Közel hétszázötven szépirodalmi kiadvány, köztük számos
bibliofil műretek! És most nincs nova vinnem őket! Mitévő legyek?

HANGOK Ásd el magad! Menjél tüntetni, papa! Mondd el a Parlamentben!

Menjél a pápához!

EGY FÉRFI TALÁNYOS ARCKIFEJEZÉSSEL *(megint Kriston mellé keveredik)*

Akar kevés munkával sok pénzt keresni?

KRISTON Már kérdezte.

9. jelenet

PATRIK Kriston Géza órákig bolyongott a Belváros forgatagában. Rácsodálko-
zott az örült forgalomra, az éles fényekre, a zajra, a sokaságra, hisz napi
rutinjának pár száz méterén, a lakás és az iskola között ingázva eddig nem
tapasztalhatott ilyesmit. Zalogba tette a mandzsettagombját, a kapott pénzt
kiporciozta, s a napi fejadagból a Nemzeti Múzeum lépcsőjén szerény
lakomát csapott. Az éjszakát a rakparton üldögélve töltötte. Nézte a hegyeket
és a mocskaiban hömpölygő Dunát, melynek fenséges látványával egy
perce sem tudott betelni.

10. jelenet

*Egy óvatú fodrászüzlet. Egy vénséges vén fodrász borotvahabot kever egy kis
tálban. A sarokban rádió zümmög, benne a Mirhatex-reklám („Pihepuha meg-
váltás”). Kriston egy fodrászszékben üldögél, feje hátrahajtv. A könyveszsák a
műhely ajtajában, félig az utcán hever*

FRICI BÁCSI *(miközben bekeni borotvahabbal)* Lusta egy szobrász az idő,
Gézuka! Évente egyet-egyet csap az ember arcára a vésőjével, aztán rápihen.
De magát nagyon szereti, úgy látom. Mikor először csücsült ebben a
székben, olyan volt az arca, mint a pihemárvány.

KRISTON Régen volt az, Frici bácsi!

FRICI BÁCSI Dehogyan volt az régen! Azt csak én tudom, hogy mikor volta régen!
(Hozzálát borotválni) Bőre alatt látszódtak az erecskék: szép márványképe
volt magának, Gézuka.

Csend. A bácsi nagyon lassan dolgozik

KRISTON Hajvágás is lesz.

FRICI BÁCSI Miért siettet, Gézuka? Hadd élvezzem! Évek óta már csak nalot-
takhoz hívnak borotválni.

KRISTON Csak nyugodtan!

FRICI BÁCSI *(tovább mormog, az ajtó előtt heverő zsákra biccent)* Aztán mi jó
van a puttonyában?

KRISTON Könyvek.

FRICI BÁCSI Es mért nem hozza be?

KRISTON Ha behoznám, nekünk kéne kimenni.

FRICI BÁCSI Na, igen. *(Pihe)* '74-ben bevettek volna egy ktsz-be: szép tágas,
neonos, sortükrös. Csak hát villanással kellett volna borotválni. Megmondtam
nekik: azt már ugyan nem, kollégák, nem birkák az én kuncsaftjaim! Az idő
nem minden. Ráérünk, nem igaz?

KRISTON Fél háromig.
FRICI BÁCASI Majd vár az a kislány!
KRISTON Nem kislány. Miniszterelnök.
FRICI BÁCASI Fene az izlését!
KRISTON Felmegyek a miniszterelnökhöz, Frici bácsi! Kértem tőle kinallgatást.
FRICI BÁCASI Mire jó az magának, Gézukám?
KRISTON Történt velem egy nagy igazságtalanság. Megpróbáltam orvosolni, de minden összeesküdött ellenem. Es most nem találok magamnak munkát.
FRICI BÁCASI Édes fiam, ha mindenki fölmenne a Parlamentbe, aki nem talál munkát, akkor sor lenne, elérne a négerekig!
KRISTON Sok embernek nincs munkája, Frici bácsi?
FRICI BÁCASI Hát hol volt maga eddig, Gézuka? *(Folytatja a borotválást)*

Egy szutykos kisfiú lép be az ajtón, és nyafogó hangon koldulni kezd

KIS KOLDUS Csak pár forintot, bácsika, mamám kórházba van, éhes vagyok, enni kell!
FRICI BÁCASI Megmondtam, kisfiú, ne gyere, ha kuncaftom van!
KIS KOLDUS Pár forintot!
FRICI BÁCASI Ejnye már!
KIS KOLDUS Hülye buzi! *(Rácsap az öreg kezére, és kirohan)*
KRISTON Mit mondott?
FRICI BÁCASI Butaságot, nem számít! *(Letöri Kriston arcáról a maradék habot)* Jó lesz?
KRISTON Mennyi a borotválás?
FRICI BÁCASI Nyolcvan jó magyar forint.
KRISTON Es a vágás?
FRICI BÁCASI A nyolcvan francit én fizetem, mert ilyen nehéz arcot megtiszteltetés borotválni.
KRISTON Van nálam valamennyi.
FRICI BÁCASI Jó lesz az még másra, nem igaz? *(Nekikészül a hajvágásnak, a könyvek felé biccent)* Miért nem adja el ezt a sok öreg papírt, Gézuka? Lenne pénz! Van itt az utcánban egy antikvárius, én is hozzá járok hó végén. Rendes ember, csak nincs ki mind a négy kereke: néha egy százast is odaad egy-egy ilyen vacakért.
KRISTON Nem adhatom el a könyveimet, Frici bácsi!
FRICI BÁCASI Tán maga írta őket, Gézuka?
KRISTON En írni nem tudok. En olvasni tudok.

Ebben a pillanatban egy kukásautó gördül a műhely elé. Az egyik szemetes megfogja a könyveszsákokat, és a kocsit felé viszi. Kriston felkiált, és a borbélykendővel a nyakán kirohan az utcára. Szitkozódás, üvöltözés. Kriston visszaroohan a műhelybe, felkap egy fogast, és azzal ront rá a narancssárga, foszforeszkáló mezben viritó szemetesekre. Frici bácsi kiáll az ajtóba és drukkol neki

11. Jelenet

Ismét a fogdában. Kriston a sarokban ül, és olvas

SZANCSÓ *(a priccseről nézi)* Hát nem nagyon niányoztál! Nem volt honvágyam rád, az tuti! Volt pár nyugis napom. Mit műveltél már megint?
KRISTON Betűk, betűk... Mit ér a halott ember vigasza? Betűk... görcsbe merevedett hangyahullák... hangyatemető. A parcellák között rohangál a szem, balról jobbra, balról jobbra, s próbál valami értelmet kihámozni a hullák hieroglifáiból.
SZANCSÓ *(feszeng)* Már megint kezdted?!

KRISTON Rám rontott egy narancssárga lovag, villogott a pánccélja a fényben... mögötte állt egy ormótan telivér... sárkány volt az inkább, nem is telivér... s a végelében tömködté minden kincsemet!

SZANCSÓ Guszta.
KRISTON *(üvöltözik)* Romlottak vagytok, gonoszak vagytok! Dögletes bűz a szagotok, körmönfont hazugság minden szavatok! Bűnre csábít élveteg testetek, kárhozat és gyeheña lelketek!

SZANCSÓ Anyám, borogass!
KRISTON Beste lélek szajha fattya, kuss!
SZANCSÓ *(halálra rémül, felpattan, a falhoz tapad)* Ne kóstolgass, baszki, ne kóstolgass!
KRISTON Testemben langyos, fekete vér kering. *(Elindul Szancsó felé)* Adjátok vissza a kincsemet!
SZANCSÓ Hé, mi a faszt akar?!

KRISTON *(megtántorodik, nekizuhan a falnak)* Hadd simuljak a falhoz, melynek repkénye vagyok... hadd legyek rajta én is repedés!
SZANCSÓ *(a rácsig hátrál, izgatottan suttog kifelé)* Főnök, hé, főnök! Ez teljesen beparázott!

KRISTON Átok! Átok! Átok!
SZANCSÓ Segítség!
KRISTON A tengerek feltorlasztják vizeiket... örvényeikbe rántják a főhászcodót... földrengés, tájfun, pestis marja szét a földet... szférák lakói... *(Összegörnyed)* Hé, lassabban, lovacskaím! *(Összeesik, és úgy marad)*

Szancsó megkönnyebbülten nyúlik végig a priccsen. Lépések zaja. Az Őr jelenik meg, nyomában Ági és Patrik

ŐR *(kinyitja a rácsot, és bejön. A bakancsa hegyével megkocogtatja Kristont)* Tanár úr, látogatója van.

Miközben kimegy, Patrik odacsúsztat a kezébe egy ötszázast. A lány és a fiú belép. Kriston feltápászkodik

ÁGI Óriási hírem van, Géza bácsi! *(Egy csomagot rak le a priccse)* Süti. Róza néni üdvözlétét küldi! *(Leül mellé, megfogja a kezét)* Szóval tegnap felbontottuk Ődi bácsi végrendeletét. Képzeld, kiderült, hogy visszaigényelte a családi birtokot, kapott érte kárpótlási jegyet. Tudod, mennyit?! Kábé húszmillió!

PATRIK Huszonkettőt. *(A falfirkákat nézegeti)*

ÁGI Es most kapaszkodj meg, Géza bácsi. Tudod, mi van? Rád hagyta az egészet! Es ez még nem minden! Patrik utánanézett...

PATRIK Nagy mákja van, Géza bácsi!

ÁGI Kiderült, hogy azon a részen egy nyugati multi akar építkezni, felvásárolják a telkeket, bármit el lehet kérni. A szomszéd gyümölcsöst, ami kábé negyed akkora, tizenötmillióért adták el! Patrik szerint mi fölmehetünk nyolcvanra vagy többre is.

SZANCSÓ Nyolcvanmillió, aranyanyám!

PATRIK Te meg mit kagylózol?! Húzzál innen kifelé!

SZANCSÓ Húznak én, főnök, hogyne húznak!

Kriston mélyen elgondolkozva üldögél

ÁGI *(izgatottan vár valami reakciót)* Na?!

KRISTON Van a polcodon egy vékonyka prózakötet... papírfedeles... Don

Quijote-szemelvények! Behoznád nekem?

ÁGI Nem érted, Géza bácsi?! Van nyolcvanmillió!

KRISTON Jókor jött! Ki kell fizetnem a fodrászt.

Hallgatnak

ÁGI *(feszeng)* Hát akkor...

KRISTON Behozod?

ÁGI Mit?

KRISTON Azt a könyvet!

ÁGI Megnézem... Lehet, hogy kidobtam.

KRISTON *(felüvölt)* Kidobtad?!

ÁGI Nem tudom, megnézem.

KRISTON *(felpattan, kiabál)* Átkozott butaság, balgaság és szűkkeblűség!

ÁGI Géza bácsi...

KRISTON Mindent felperzsel a szemetek, mindent összetör a kezetek! Vízre írtok, homokra építetek! Ostobaság, romlottság, gőg és pocskékolás!

Ági és Patrik kimenekül a cellából. Csönd. Kriston lerogy a priccse

SZANCSÓ *(egy ideig gyűjtögeti a bátorságát, majd nagy tisztelettel közeledik)* Piskóatekercs? Nagyon friss lehet, idáig érzem a szagát. Zsakai Rafael vagyok, ezermester. Ha valami adódna a ház körül... értem ezalatt kézi munka... kétkezi munka... *(Elővesz egy doboz cigit)* Tetszik gyűjtani? Utolsó szál. Nem azért mondom!

KRISTON *(közben ezeket mondja)* Az élet felvizezett kocsisbor a regény aszújához képest. Olyan sűrűn élni, mint egy regényben! Minden fejezet valami fordulat, és ami közte van... A regényben nem fáj semmi, csak állítják, hogy fáj, a regényben tíz év csak két szó. A regény Istene a vágy és a képzelőerő, az életé... A regénynek vége van egyszer, az élet meg csak elfogy.

ŐR *(bead egy karton Sopianét)* Szancsó, a cigid!

KRISTON *(felkapja a fejét)* Szancsó?! Te vagy az, Szancsó? *(Mosolyogva elindul felé)* Szancsó!

SZANCSÓ Tessék parancsolni!

KRISTON Készen állsz?

SZANCSÓ Naná! *(Megvonja a vállát)* Naná!

Vége az I. felvonásnak

II. FELVONÁS

1. jelenet

Kriston és Szancsó áll a magasban, egy keskeny vashidon, a város egyik közlekedési csomópontja fölött. Alattuk a nyüzsgő hétköznapi utca. Kriston övében kard, Szancsó vállán jókora szatyor

SZANCSÓ És most?
KRISTON Most állunk.

Szancsó be van sózva, de Kriston már nem siet sehova

SZANCSÓ És aztán?
KRISTON Aztán elindulunk.

Csőnd

SZANCSÓ És aztán?
KRISTON Aztán megyünk.

Állnak tovább. Az utcán zajlik az élet

Érzed ezt a nyugalmat, Szancsó? Fölöttünk a kék ég, s előttünk a kalandos végtelen! Érzed a szabadság illatát?

Szancsó szédül, görcsösen kapaszkodik

Nézz körbe, Szancsó, nézd ezt a hajnali táncot, ahogy a föld teremtményei sietnek dolgaik után! Nézd, hogyan feszülnek egymásnak a kis fogaskerek! Nézd, mennyi szándék rendeződik pompás lüktetésé! Nézd a házak délceg sorfalát, az utak kanyargó bársonyszőnyegét, ahogy alázattal lábaink elé terülnek! Nézz körül, itt minden az emberi szellem nagyságát dicséri! Dicsőítsük a lázadó istent, aki művészetét kuszálta a teremtés bágyadt harmóniáját! Vivát Prométheusz! Vivát!

SZANCSÓ Főnök...

KRISTON Tudd meg azonban, hogy a megnyugtató látszat ellenére nem minden működik tökéletesen ezen a világon!

SZANCSÓ Nem?

KRISTON Még ma elkezdjük áldásos tevékenységünket, melynek célja a sérelmek orvoslása, a visszaélések megszüntetése és a ferdeségek kiigazítása. Fegyverem van, már csak sisak és páncél kell. Ezeket tüstént beszerzed, éjjel virrasztok, és holnap lovaggá ültetem magam az árvák és rászorultak nagy örömére, a becstelen zsarnokok és gonosztevők kimondhatatlan riadalmára! Gyerünk, barátom, minden további késlekedésünk kárára lenne a világunk, mely tele van kishitűséggel s lemondással.

Mennek, mignem egy Koldusba botlanak

Nézd ezt a nyomorultat!

Koldus nyújtja a markát, s közben szájharmonikázik

Ember, te, ki hitvány alamizsnákból élsz, állj fel, és dobd el mankóidat, vedd le mimelt gyöngeségedet, légy méltó az emberi névre! Tevékenynek kell lenni! *(Megpróbálja felemelni a Koldust)* Tevékenynek kell lenni!

SZANCSÓ Hagyja, főnök, jól van az ottan!

KRISTON Tanuld meg, Szancsó, hogy segíteni kell az elesetteken!

SZANCSÓ Ez nem esett el, direkt ült oda!

KOLDUS Segítség... segítség! *(Hadozászik a mankójával)*

Szancsó a kicsavarja a kezéből a mankót, és messzire elhajítja

KRISTON Sajnos az embereket nem lehet akaratom ellenére boldoggá tenni. Sajnálalak, barátom, nyomorult dolog abból élni, hogy áruba bocsátod emberi méltóságodat! Gyerünk, Szancsó!

Mennek tovább

(Megtorpan, meredten néz egy mozifilmet reklámozó Szendvicsembert)

Odanézz, Szancsó! Ott a bizcayai győző!

SZANCSÓ Az nem Győző, az Lajos!

KRISTON Megvívok vele, lebírom, s elkobzom fegyverzetét, miként Parsifal cselekedte a Vörös Lovaggal Camelot falai előtt. *(Elindul a SzendvicseMBER felé)*

SZANCSÓ Mit akar a Lajától, főnök? Jó srác a Laja!

KRISTON Tapodtat sem tovább, büszke bizcayai! Állj ki velem, ha férfi vagy, s legyen a díja páncél, melyet gógtól dagadozó melleden viselsz! Ha elbuknék, mit nem hiszek, elviszem úrnődnek győzelmed hírért, s büszke fejem hűbéri igába hajtom! Rajta hát!

SZANCSÓ Lajám, kölcsönadod kicsit a tábládat, jó?! Menjél, igyál meg valamit a számlámra! Nincs semmi baj, ne szólj az Őcsinek, jó?!

SZENDVICSEMBER, AKI LAJOS Van még tábla elég! A Sotó Kánnál lehet fölvenni, a City Grillel szemben, nyolc kiló egy műszak.

KRISTON Mézesmázos szavak el nem ártanak, jól ismerem fajtád, ravaszdi jövevény! Vedd le páncéled, vagy magam bontalak ki belőle jó vasammal!

SZANCSÓ Lajám, szerintem vedd le, jó? Meghámoz, mint egy főtt krumplit!

SZENDVICSEMBER, AKI LAJOS *(levetzi magáról a táblát)* Ki ez a köcsög?

SZANCSÓ Ne szólj az Őcsinek, jó?! Holnap lerendezzük, állom a kiesést!

(Halkan, bizalmasan) Ez zsebből kifizet mindenkit!

KRISTON Gyáva csűrhe, hordd el magad!

A SzendvicseMBER fejcsóválva el

(Belebújik a „páncélba”) Úgy tűnik, nem az én méretem. (Kardjával nyiszálni kezdi) Egy kicsit át kell alakítani.

SZANCSÓ Főnök, szerintem ne barmoljuk szét!

Kriston tovább küzd a vastag kartonnal

Adj ide, jobb, ha én csinálom! *(Előveszi a pillangókését, és nekilát)*
KRISTON Egyvalami aggaszt, Szancsó! A legfontosabbról megfeledkeztünk! Ha a földre terítke egy ellenséges lovagot, lefegyverzem, és mellére hágozok, nem tudom kihez meneszteni dicsőségem hírével. Nincs egy szépséges hölgy, kinek nevét kérkedve zenghetném a viadalokon! A kóbor lovag szerelem nélkül: fa gyümölcs nélkül, test lélek nélkül.

Szancsó néhány mozdulattal formára vágja a reklámtáblát

(Felpróbálja) Elégedett vagyok veled, Szancsó!
SZANCSÓ Most már csak sisak meg nő kell.

Egy presszó teraszán alpárián elegáns férfi és kihívóan csinos nő veszekszik. Előttük, a márványasztalon néhány whiskyspohár és egy jókora üveg Chanel kőlni

STRICI Fejezd abba!

KURVA *(fulladozik a röhögéstől)* Csenel!

STRICI Csenel, és akkor mi van, így hívják!

KURVA Sanel. STRICI

Mi? KURVA Sanel!

STRICI Sanel a faszt!

A nő még jobban röhög

Maradjál már! Fejezd abba!

KURVA *(könnyei potyognak a nevetéstől)* Csenel!

STRICI Csenel hát! Csenel, mint a szkáj csenel!

KURVA Sanel, te paraszt!

A férfia tenyerével homlokon üti a nőt, aki kihuppan a székből, és óbigatni kezd

KRISTON Hálát kell adnom az égnek, hogy ily gyorsan alkalmat nyújt nemes elhatározásom gyümölcseinek szüretelésére. Ez a hang bizonyára valami szükségben szenvedő hölgy hangja, ki az én védelmemre és segítségemre szorul. *(Elindul a presszó felé)* Lovag!

SZANCSÓ Főnök, szerintem ezek jól elvannak!

KRISTON Annyit mondd, fékezd magad!

STRICI *(megfordul)* Mi van?!

KRISTON Durva lelkű férfi, mily illetlen dolog támadni, ha valaki nem védelmezheti magát?! Állj ki velem, s én megmutatom, hogy amit cselekszel, az gyávaaság!

STRICI Na, húzz szépen anyádba!

KRISTON *(egy gyors mozdulattal kirántja a kardját, s a Strici nyakának szegzi)* Ördögös és erőszakos fajzat, bocsásd rögtön szabadon szépséges hercegnőket!

STRICI *(feltartja a kezeit, mozdulni se mer)* Nyugi, öreg!

KURVA Lenyúlta a lóvém!

STRICI Vettem neki egy üveg csenelt, erre még rinyál!

KURVA Vetted, vetted, miből vetted?! Hova nyúltad a negyven rongyom, mi? STRICI Kussoljál!

KURVA Elvette a nyakláncomat!

STRICI Naná! Ha nem ad le semmit, leszedelem a bicsuját!

KRISTON Kérj tőle bocsánatot!

STRICI Figyelj, öreg, dumáljuk meg...

KRISTON Esdekelj bocsánatért! *(Még jobban odanyomja a Strici nyakához a kardot)*

STRICI *(sietve engedelmeskedik)* Bocs!

KRISTON Ezentúl bánj úgy a nőkkel, ahogy az őket megilleti! Mert ha nem így cselekednél, akkor esküszöm, hogy felkutatlak, még ha elrejtőznél is, mint a gyík, s büntetésed iszonyatos lesz!

Strici kihátrál. A körük gyűlt tömeg oszlan kezdi

(A Kurvához fordul) Szépséges, ismeretlen úrnő, egészen szabadon rendelkezhetik immár magával, mert elrablója kevélységét porba sújtották igazságosztó karjaim. Viszonzásul csak arra kérem, hadd szolgálhassam páratlan szépségét egy hőstettekben gazdag életen át.

A Kurvából kibuggyan a nevetés

A szépséghez szendeség illik, míg derék dolgokon kacagni oktalanság!

Gyerünk, Szancsó, nem ő az, akit keresünk!

SZANCSÓ Hű, a rohadt életbe! Tudja, ki volt ez, főnök?! Ez egy izé... egy

kiskápol! Ezzel még az ukránok se mernek gecizni!

KRISTON Szancsó, ne beszélj ilyen ordenáré módon!

SZANCSÓ Hogyan ne beszéljek?

KRISTON Nagyon mocskos száju vagy, már megfigyeltem.

Mennek tovább

SZANCSÓ Főnök, mi lesz azzal a lóvéval? Szóval a nyolcvanmilkóval, amit örökölni tetszett.

KRISTON Talán veszek egy szigetet, és mintaállamot rendezek be rajta Morus Tamás elvei alapján.

SZANCSÓ Es nekem... Mehetek én is?

KRISTON Szolgálataid fejében a helyettesemmel teszek. Te leszel a kormányzóhelyettes.

SZANCSÓ *(felderül)* Nem lehetek... nem lehetnék pénzügyminiszter?

KRISTON Ahogy akarod.

SZANCSÓ Akarom! Naná, hogy akarom!

A közelben munkások dolgoznak, egyikük hegeszt: körülötte szikraeső

KRISTON *(megbabonázva nézi, majd elindul felé)* A Mambrin!

SZANCSÓ Hova megy, főnök?!

KRISTON Ha nem csalódom, amott egy férfi ügyködik, kinek fején ott diszeleg Mambrin szent sísakja!

SZANCSÓ Szent sísakja?!

KRISTON Mambrin sísakja, te ütődött! *(Kardját kivonva lépked a munkás felé)* Véd magad, galád lovag, vagy add ide önként, ami jogosan engem illet!

A munkás meglátja a fenyegetően közeledő Kristont, és hegesztőmaszkját hátrahagyva eliszkol. Kriston felemeli a maszkot

SZANCSÓ *(odamegy)* Ez tényleg nem sísakja! Jó kis hegesztőmaszk, két-három rongyért el tudjuk nyomni az Ecserin.

KRISTON Kutya legyek, ha értem! Ez valóban úgy néz ki, mint holmi hegesztőmaszk! Bizonyára Frestó varázsló úzi velünk ezt a gonosz tréfát! Mindegy, bárhogy nézzem is ki, engem az átalakítás nem zavar, igazi becsét ismerem, és ez nekem elég. *(Felteszi fejére a sísakot)*

SZANCSÓ Főnök, így akar az utcán jönni?

KRISTON Feltétlenül!

SZANCSÓ Szerintem majd viszem én! Úgyis én vagyok a fegyverhordozó.

KRISTON Tedd a lándzsa mellé!

Mennek tovább

SZANCSÓ Messze van még, főnök? ... Hol a genyában fogunk héderelni?

KRISTON Milyen nyelven beszélsz te, Szancsó? A felét értem, a felét nem.

SZANCSÓ Hát hogy hol fogunk elvermelni? Szunyálni.

KRISTON Aludni? Ahol épp ránk szakad az este. A lovag ágya kemény szikla, s alvása a virrasztás.

SZANCSÓ Jó, jó, de... nem ülünk le egy kicsit?

KRISTON Te csak ülj le, ha akarsz. Túl sokat ültem már életemben. Csoda, hogy nem váltam karosszékestű kentaurrá!

SZANCSÓ Miurrá?

KRISTON A kentaur emberfejű, lótestű lény. Égető, mint Nesszosz vére.

Nesszosz például kentaur volt, akinek kiontott vére halálra égette a nagy Héraklést.

SZANCSÓ Kicsodát?

KRISTON Héraklész a hellének legnagyobb hőse volt.

SZANCSÓ Most meg maga beszél úgy, hogy csak a felét érteni!

Egy egészségügyi sátorhoz érnek. A sátor tetején zászló lobog: fehér alapon vörös kereszt. A sátor előtt fiatal férfi áll mikrofonnal a kezében. Mellette fiatal nő ül, akusztikus gitárral az ölében. A szónokot csak egy öreg hajléktalan hallgatja

VÖRÖSKERESZTES *(a mikrofonba)* Sály Péter vagyok, végzős orvostanhallgató! Szeretnék beszámolni néhány élményemről... Most készülök kórboncoltanvizsgára, rengeteget boncolok... boncolunk Évával. *(A lányra mutat)* Schuller Eva, ő fog majd nekünk zenélni. Szóval mosta májról és a tüdőről szeretnék beszélni önöknek! Az a helyzet, hogy döbbenetes, ahogy ezek a májak kinéznek! A demonstrációs tetemek hetven-hetvenöt százalékaának gigantikus zsírmája van! Mit gondolnak, mi tehet róla?

VÖRÖSKERESZTES LÁNY Az alkoholt!

VÖRÖSKERESZTES Igen, az alkoholt! És persze a nikotint! Nem akarok senkit ijesztetni, de a felboncoltat hatvan-hetven százalékaának úgy nézett ki a tüdeje, mint egy... szóval, mint egy szétégett nejlonzacskó! Úgyhogy én most nagy-nagy szeretettel kérek mindenkit, tegye le azt a francos poharat, nyomja el az utolsó csikket! Tudom, hogy ez milyen borzasztóan nehéz! De mi segítünk! Ezért vagyunk!

VÖRÖSKERESZTES LÁNY Gyertek, gyertek a Vöröskeresztbe!

VÖRÖSKERESZTES Gyertek, gyertek a Vöröskeresztbe! Becsüljed meg tested, és szeressed!

KRISTON *(Szancsónak)* Ha nem csalódom, a jó szerencse utunkba sodort egy vándorprédikátort, ki a pogány bitang ellen toboroz kereszties sereget!

VÖRÖSKERESZTES Az Életmód Szövetség nyílt napján ingyenes kolesterin-méréssel szeretnénk kedveskedni önöknek. Tessék! Bárki jöhet! Tessék, csak bátran! Tessék!

KRISTON *(elindul a vöröskeresztesek felé)* Üdv néked, Savonarola utóda, vér a véremből, örök igazságok aranyházja dalnoka!

VÖRÖSKERESZTES Fáradjon közelebb, uram!

KRISTON Gyűjtő erejű szónoklatod hatására úgy döntöttem, hogy magam is a Bátor Kereszt szent zászlaja alá szegődöm, s rettentő karom erejével segíték felmorzsolni a bitorló pogányok sereget!

VÖRÖSKERESZTES Van tb-kártyája?

KRISTON *(kiveszi a fiú kezéből a mikrofont)* Vesszen Togrul bég, Bagdad

kalifája, előre a Szent Sírért, Deus lo volt!

VÖRÖSKERESZTES Tb-kártya nélkül sajnos...

KRISTON *(a mikrofonba)* Vívát II. Orbán, vívát Antiochia!

VÖRÖSKERESZTES Tulajdonképpen elég a taj-szám is.

KRISTON Hol van a sereg? A templomosok, a johanniták?!

VÖRÖSKERESZTES Tudja fejből a taj-számát?!

KRISTON Hol vannak a többiek?

HITTÉRÍTŐ Miféle többiek?!

KRISTON Ennyien vagyunk?! *(Döbbenet áll)*

VÖRÖSKERESZTES LÁNY *(a húrok közé csap, és énekelni kezd)*

Ép testben ép lélek,

ép testben szép élet,

védjük, óvjuk az egészséget!

SZANCSÓ Húzzunk innen, főnök, ezek baromira beszereltek!

Kriston nem mozdul

Nem halózunk valamit? Mármint hogy nem-e teszünk be az arcunkba ezt-azt?! Főnök?!

KRISTON A lándzsámat, Szancsó!

SZANCSÓ Jaj, anyám, most meg kit pécéztet ki?

KRISTON *(az Orion Bank forgóajtáját nézi)* Mammon óriás szája tátong felénk, habzsolja mohón az emberek szürke pépjét! Fuldokolva nyel, csattognak fogai, s kiöklendi, kit már megemésztett! Mi nem fogunk a szörny telhetetlen bendőjében báván elvegyülni! Mammon szája disznóság! Elő a lándzsát! Reszkek, te kapzsi óriás,, éles vasammal etettek jóllakásig! *(Szancsóhoz)* Add idea lándzsát, fiam, hadd verem ki a szörny embervértől odvas fogait!

SZANCSÓ Anyám, borogass, bankot akar rabolni?

KRISTON Imádkozz értem, Szancsó!

Szancsó közben elővette a lándzsát (ami nem más, mint a vasfogas a fodrász-üzleti csatából: darabokból lehet összeállítani, mint egy sátorrudat). Kriston megigazítja a páncélt, hóna alá kapja a lándzsát, és nekiront a forgóajtónak. Az ajtó becsipi a lándzsát, Kriston rákenődik a falra. Feláll, újra támad: most a lándzsa marad kinn, és őt nyeli el a forgóajtó. Pörög, pörög. Szancsó fogja a fejét, sápitózik. Kijön a biztonsági őr, nyakon ragadja Kristont, elhajítja, vissza-megy

SZANCSÓ (odarohan) Hívjak mentőt, főnök?

KRISTON (elhaló hangon) Szancsó...

SZANCSÓ Nem mondtam a főnöknek, hogy nincs itt semmiféle óriás?!

KRISTON ...forgandó a szerencse...

SZANCSÓ (megpróbálja felsegíteni) Lábra tud állni?

KRISTON Úgy vélem, a bölcs Frestó változtatta forgóajtóvá az óriást, hogy elrabolja tőlem haditetteim diadalát. Nemrég könyveimtől és könyvtáramtól is megfosztott, s egyáltalán igen ellenséges érzülettel viseltetik irántam!

SZANCSÓ Csűrjünk el innen, főnök, lehet, hogy kihívják a jardot!

Kibicegnek a térről. A Strici bukkan fel a presszó teraszán. A Kurvához lép, és a gyűrűje kövével felhasítja az arcát. A nő felsikolt és összecsuklik

2. jelenet

Éjszaka. Valahol egy múút mentén, egy tűzfalra ragasztott gigantposzter alatt

SZANCSÓ (Kriston kezeit ápolja) Mért kell ez magának, főnök? Nem lenne jobb felnyalni azt a nyolcvanmilliócskát, megvenni a szigetet és havaj?! KRISTON Nekem ékesség a fegyver, nekem nyugovás a harc.

SZANCSÓ Ne cangázzak haza ragtapaszért?

KRISTON Ez a kóbor lovag dolga: sebeket osztani és kapni, belerohanni mindennemű veszedelembé, s ha az ember közülük néhányat szerencsésen kiáll, örökké fennmaradó híre és dicsőségre tesz szert.

SZANCSÓ Maga szeret veszélyesen élni, az tuti! De mi lesz velünk, ha mit tudom én, a főnökkel lesz valami? Minek mindent úgy mellre szívní? Nem kell mindenkibe belekötöni!

KRISTON Egy kóbor lovag még egy királynővel sem nyájkodik!

SZANCSÓ (kötözi a kezét) Micsoda ujjak! Magának aztán menne a zsebes meló, főnök! Es még fotózva sincsen! Ha én végigmegyek a Felszabon, atomriadó van a BRFK-n! (Fél kiló parizert és tizenöt zsemlet vesz elő) Kenjek magának is, főnök?

KRISTON Nem kérek.

Szancsó nekiáll, falja a zsömléket

Miért eszel ennyit, Szancsó?

SZANCSÓ Hogy több legyen belőlem. (És tovább eszik)

KRISTON Egyet ígérj meg, Szancsó: nem szabad messzemelő következtetéseket levonnod mai vereségemből!

SZANCSÓ Nem volt ez vereség, főnök, nálam ez sima iksz!

KRISTON Nem vagyok még lovaggá útve, az a baj! Egyébiránt meg minden másképp történt volna, ha igazi lovag módjára, lóháton tudtam volna felvenni a harcot Mammonnal!

SZANCSÓ Ló kell? Mért nem ezzel kezdte?! Szerzek én lovat! Bicikli nem jó?

KRISTON De ami ennél is jobban aggaszt, hogy még mindig nem találtam meg álmaim eszményi asszonyát!

SZANCSÓ Ebben pláne tudok segíteni! (Elővesz néhány színes fényképet) Ez itt a nővérem, a Vali.

KRISTON Szancsó!

SZANCSÓ Most meg mi van?! Nagyon tiszta lány!

Kriston elfordul

Jól van, nem szóltam! (Nézegeti tovább a fotókat) Ez itta nejem. Jó asszony, csak nagyon erős. Ez meg itt a két család: a kis Titi meg a Pamela. (Elérezékenyül)

KRISTON (egy pillantást vet a fotókra) Ez az asszonya feleséged?

Szancsó bólint

Őt akarod eszményíteni?

SZANCSÓ Akarja a rosseb!

KRISTON Próbáld meg, Szancsó! Az embernek csak egyetlen igazi társat jelöl ki az ég. Háttha épp ő az! Batorság lenne elszalasztani!

SZANCSÓ Szaladjon, ahova akar, én nem bánom! Ez az asszony mindig azzal jön, hogy én egy nagy nulla vagyok. Es kibaszottul idegesít, hogy igaza van!

Magát meg irigylem, főnök! Annyira tudja, hogy mit akar, hogy mi hiányzik, és mi van meg, meg hogy hogy kell, mint kell.

KRISTON Nem akarsz te is lovag lenni?

SZANCSÓ Én?

KRISTON Persze ahhoz még sokat kell fejlődnöd! Például nem szabad csúnyán beszélned!

SZANCSÓ (alig mer hinni a fülének) Belőlem is lehet lovag?

KRISTON Mért ne lehetne?

Szancsó elteszi a fotókat

(Felegyenesedik) Mindenekelőtt meg kell tenned néhány erkölcsi és filozófiai alapvetést!

SZANCSÓ Azt hogy kell?

KRISTON Gondolkozz el, mi zavar a világ folyásában! Mi dűhít?

SZANCSÓ Hát... (Sokáig töpreng) Hát, hogy a piáldákban záróra előtt elkezdik kapcsolgatni a villanyt.

KRISTON Tovább!

SZANCSÓ Hogy a mozikban elkezdik huzigálni a függönyöket, mielőtt vége lenne a filmnek.

KRISTON Több nincs?

SZANCSÓ De. (Zavarban van) Hát hogy a Teca néha rágyújt, mielőtt végeznénk.

KRISTON Nagyon fontos dolgokra világítottál rá, Szancsó!

SZANCSÓ Igen?!

KRISTON Ezekkel a példákkal azt állítod, hogy a világ kapkod, semmire sincs ideje, mindent kutyafuttában csinál. Ezzel szemben egy lovag kétszer is meggondolja, mielőtt hozzákezd valamihez, nem cselekszik ész nélkül, élete nem csak munkából és hajszából áll.

SZANCSÓ Főnök, lehet hogy én már lovag vagyok?

KRISTON Kizárt dolog, Szancsó! Ahhoz még rengeteget kell képezned magad! Meg kell tanulnod választékosan kifejezni a gondolataidat, kiállnod az igazadért, valamint tűrni, várni és epekedni. Kezdjük ez utóbbival!

Nagy nehezen feltápáskodik, kiveszi Szancsó kezéből a sörösüveget, és leteszi néhány méter távolságban a földre. Visszaül. Várnak

SZANCSÓ Most mi van, főnök?

KRISTON Most sóvárgunk, fiam! Gondolj arra, hogy milyen szívesen meginnád ezt a sört!

SZANCSÓ Arra gondolok!

KRISTON Es most figyeld az érzést! Jól figyeld meg! Hagyd, hogy eltöltőn, add meg magad neki! ... Es most szedd össze magad! Nem lehet, hogy a saját ingereid erősebbek legyenek nálad! Erős vagy és fegyelmezett, ura vagy érzékeidnek! Mondd ki, mire gondolsz!

SZANCSÓ Kurva szomjas vagyok!

Kriston feláll, és kiönt néhány decit a sörből

Ez most mi volt?

KRISTON Büntetés. Kezdjük előlről! (Ahogy indul vissza, meglátja a gigantposztert, lába földbe gyökerezik)

A képen Mária és Krisztián látható. A poszter tetején felirat: Mirhatex, a pihépuha megváltás. Alján felirat: Szántó Mária kismama

Ő az! Igen, ő! Itt van az én szívem királynője! Az ő képe él bennem, mióta megszülettem, az ő mosolyát kerestem minden szép mosolyban, az ő pillantását lestem minden rám villanó szemben! És most itt van! Itt van velem! Törékeny szívem ereje és hatalma, tekints le a raboddá lett hűséges lovagra! (Térdre ereszkedik a poszter előtt)

Hosszú csönd

SZANCSÓ Főnök! Nem megyünk még? Nálam elalhat!

KRISTON Menj haza, Szancsó! Menj haza nyugodtan!

SZANCSÓ Főnök, nem jön?

KRISTON Virrasztok.

SZANCSÓ Minek?

KRISTON Virrassz velem, és megtudod!

Szancsó képtelen dönteni, idegesen toporog

Keltél már föl hajnalban, nyáron, mikor semmi dolgod? Lófráltál már a hajnali utcán, mikor a mozdulatlan ragyogása csontjaidig hatol, mikor a nap első sugarai végigtapogatják a földet, mint egy vak férfi alvó kedvese arcát? Mikor minden csupa verőfény, tékozlón és öncélúan? Kejl föl hajnalban, vagy le se fekéj, kényszerítsd magad, és meghozza jutalmát! Pár napja még én sem tudtam erről, hisz a tunya test és a renyhe lélek nem tapasztalhatja meg ezt a köznapi csodát.

SZANCSÓ *(felemeli a sörösüveget)* Már meg lehet inni? *(Leül Kriston mellé)*

Csönd. Az éjszaka hangjai. Szancsó fokozatosan fekvő helyzetbe csalja magát, és elalszik. Kriston betakarítja a zakójával. A gigantposzter előtt néhány függeszkedő alpinista jelenik meg, és egy új reklámot kezdenek felragasztani

KRISTON *(örjögve felugrik, maradék veszélyérzete is elhagyja, a falból kiálló téglákon elkezd mászni felfelé)* Mit műveltek ott, Frestó varázsló csintalan koboldjai?! Hát már sosem hagy békét a vén kuruzsló, minden örömben belerondít?! Lefelé onnan! Lefelé, ha mondom! Talpra, Szancsó! A varázsló undok pókemberei meggyalázzák szerelmem virágos oltárát!

Kriston ruhafogas-lándzsájával böködni kezdi az egyik alpinistát, aki rémülten leereszkedik a földre, és elszalad

(Beleül a kis hintába) Húzz föl, Szancsó!

SZANCSÓ Főnök...

KRISTON Csináld!

Szancsó nagy nyögések közepette felhúzza Kristont a magasba. Kriston nem éri el az alpinistát, ezért kiáll egy vakablak párkányára, és onnan szurkál felé. Az alpinista eltűnik a magasban

(Vissza akarna ülni a hintára, de nem éri el) Lökd ide a kötélhágcsót!

SZANCSÓ Lökném én, főnök, lökném, ha tudnám!

KRISTON Úgy tűnik, csapdába estem.

SZANCSÓ Ezt jól el tetszett baszarintani!

KRISTON Az a lényeg, hogy elriasztottam a koboldokat. *(Elhelyezkedik)* Ennél ideálisabb helyet el sem lehet képzelni a virasztásra!

Csönd

SZANCSÓ Most mi lesz? ... Ugorjon, főnök, elkapom! Inkább ne! ... Anyám, borogass! ... Mit csináljak, főnök? ... Hazamegyek matracért! ... Hazamenjek matracért?

Szirénázás. Reflektorfény pásztázik végig a házfalon, és megállapodik Kristonon. Egy tűzoltóautó létrája bukkan fel a magasban, a létra végén kosár, benne egy Tűzoltó

TŰZOLTÓ Nyugalom, uram, már itt is vagyunk! Ne nézzen le! Nézzen rám!

Nézzen rám, uram! Jól van? Nézzen rám!

KRISTON *(megbabonázva nézi a Tűzoltó sisakját)* Eljött hát szárnyas Pegazusán, eljött a csodás hippogriffen, hogy lovaggá üssön engem, a bizcayai győző legyőzőjét, a Karton Páncéling büszke birtokosát. *(Felemeli a kardot)*

VALAKI LENTRŐL Vigyázz, fegyver van nála!

TŰZOLTÓ *(leszól)* Nyugi! *(Kristonnak)* Nincs semmi baj, uram! Mi barátok vagyunk, jót akarunk önnek! Nézzen rám! Kérem, adja át a fegyverét!

KRISTON Átadom kardom a lovagok lovagjának, Adamis de Gaulának, hogy az égbolt csillagikonos kápolnájában a mai napon lovaggá üssön. *(Átadja a kardot)*

TŰZOLTÓ *(elteszi, és nyújtja a kezét)* Szálljon be a kosárba, uram!

KRISTON Hősök hőse, még nem ütöttél lovaggá!

A Tűzoltó némi habozás után elöveszi a kardot, és Kriston vállához, fejéhez érinti

Isten tegyen engem szerencsés lovaggá...

TŰZOLTÓ Jöjjön szépen!

KRISTON ...és segítsen diadalra küzdelmeimben.

TŰZOLTÓ Adja a kezét!

KRISTON Az én nevem mától: Don Quijote de la Mancha! *(Dicsőülten mosolyog)*

3. jelenet

A nagynéni lakása. A nagynéni, Teri és Kálmán az asztalnál üldögélnek. Kálmán épp végez a kárpótlási/egyek átszámolásával

KÁLMÁN Stimmel.

RÓZA NENI Mihez kezd ennyi pénzzel?

KÁLMÁN Ez az a híres demokrácia, egy komplett idiótára rá lehet hagyni huszonkétmilliót!

TERI Igazán nem volt szép Ödi bácsitól... nem volt szép!

RÓZA NENI Nem nézhetjük ölbe tett kézzel, hogy egy vénember szeszélye kockára teszi a család vagyonát! Nekünk is jogunk van a jóvátételhez! TERI Úgy is van!

RÓZA NENI *(diplomatikusabban)* Segítenünk kell neki jól beosztani ezt a pénzt!

Csönd. Figyelik egymást

TERI *(nézegeti a kárpótlási jegyeket)* Hogy lesz ebből pénz? Róza néni, te érted, hogy van ez? Ahogy Kálmán magyarázza, azt nem értem! Mondtam neki:

Kálmán, magyarázd úgy, hogy értem!

KÁLMÁN Mit nem lehet ezen érteni? Visszalicitáljátok a telket, és továbbpasszoljátok a gyarmatosítóknak az ötszöröséért.

RÓZA NENI Kicsoda?! Mi?! Miről beszél ez? Ebből semmi nem a miénk, fogja már föl, Kálmánkám!

KÁLMÁN Mondd meg a nagynénédnek, hogy velem ne üvöltözzön!

RÓZA NENI Maga nekem nem fogja megmondani, hogy mit csináljak! Tudom, hogy magának édes mindegy, hogy tisztára tudjuk-e mosni egy nagy múltú, patinás család becsületét.

KÁLMÁN Tipikus dzsentri logika, ötezzetekkel akarja kiszidolozni a családi címet! Pénzzel nem lehet a múltat megszépíteni, naccsád!

RÓZA NENI Hát azt a negyven évet nem is lehet, amit maguk tettek tönkre,

Kálmánkám!

KÁLMÁN Hagytuk volna, hogy kizsigerejlék a világot?

RÓZA NENI Még hogy mi zsigereitünk! Hát ki lötte ki a tetőt a fejünk fölül, ki csinált állót a kúriából, profilányt a lányainkból?!

KÁLMÁN Megérdemelték!

TERI Kálmán!

Róza néni felpattan, Kálmán ellentámadásba lendül

RÓZA NENI Maga... maga proli!

KÁLMÁN Burzsoá! RÓZA

NENI Bolsevik! KÁLMÁN

Retrográd! RÓZA NENI

Komisszár! KÁLMÁN

Irredenta! RÓZA NENI

Lenin-fiú! KÁLMÁN

Nyilasok lotyója!

TERI *(közéjük veti magát)* Kálmán!

A nagynéni kifulladásra leül, Kálmán gutaütésesen vörös fejjel liheg

ÁGI *(be, ledobja a kabátját, a retiküljét)* Patrik nem hívott? ... Kérdeztem valamit! *(Leül, maga mellé teszi a telefont, várja a hívást)*

Kálmán tölt magának vizet, lassan mindenki megnyugszik

RÓZA NENI Meg fogjuk támadni a végrendeletet!

TERI Olyan lehet? Kálmán, olyan lehet?

KÁLMÁN Évekbe telik, és rámeleg a gatyánk is.

Csöngötnék, Ági szalad ajtót nyitni

RÓZA NENI Be fogjuk bizonyítani, hogy alkalmatlan ekkora vagyonra!!

TERI Aha, aha, most mondja a jót!

Patrik jön be, mögötte Ági mosolyogva

PATRIK Tiszteletem!

ÁGI *(büszkén)* Patrik szeretné megnézni a családi albumot! *(Lázasan kutat a fiókokban)*

KÁLMÁN Mi ez a hirtelen lelkesedés, Patrik? Kíváncsi a pedigrére?

PATRIK *(kezet fog Kálmánnal)* Jó színben van, Kálmán bácsi! Szólium vagy gutaütés?

KÁLMÁN Na, mi lesz már, szorítsa! Így csak egy hernyó fog kezét!

Patrik kirántja a kezét Kálmán szorításából. Ági hozza az albumot

TERI Ebben alig van Ágikáról!! Fel kellett volna hozni az újakat.

Leülnek, lapozgatnak

Istenem, a kis drágám! Még megvan ez a pelerinje!
PATRIK Gézáról nincs fotó? Bocs! *(Átveszi az albumot)*
ÁGI Nem fogunk elkészni?
PATRIK *(lapozgat az albumban)* Honnan?
ÁGI A buliból.
PATRIK Milyen buliból? *(Becsukja az albumot)* Nincs. A Gézáról nincs fotó.
Három eset van: Géza légnemű, Gézát retusálták, vagy Géza nem vesz részt a családi zsúrokon.
RÓZA NÉNI Minek magának a Géza?
ÁGI Nincs buli?!
PATRIK Nincs.
ÁGI Direkt elcseréltem a műszakot! Fürdőruhát is vettem, mert azt mondtad, hogy medencés buli!
PATRIK Ágika, dolgom lett, ennyi, majd elmegyünk egy másikba!
ÁGI Velem nem! Soha többé! Soha! *(Kirohan, becsapja az ajtót)*
TERI Még illet! Fürdőruhát vesz! Ott áll neki a gardróbba négy!
KÁLMÁN Mondja, öregem, mit akar maga a lányomtól?
PATRIK Úgy látom, kilátásban van egy komoly beszélgetés.
KÁLMÁN Kérdeztem valamit!
PATRIK Tudják, kit láttam tegnap a sétálóutcában?
KÁLMÁN Ne beszéljen mellé!
PATRIK A Géza bácsit!

Erre a hírre mindenki felélénkül

RÓZA NÉNI Hol?
PATRIK Egy hegesztőpákával a fején megrohmozott egy bankot.
RÓZA NÉNI Bevitték?
PATRIK Nem hiszem. Kapott néhány fülest, és elbattyogott.
TERI Szegény fiú!
RÓZA NÉNI Hajlandó ezt az orvosnak is elmondani?
PATRIK Orvosnak? Minek?
RÓZA NÉNI Félek, hogy Géza többé nem tud vigyázni magára! Közbe kell lépünk, mielőtt kárt tesz másokban vagy magában!
PATRIK Be akarja záratni?
RÓZA NÉNI Csak azt szeretném, hogy a család beleegyezése nélkül ne dőnhessen a pénz felől.
PATRIK Gyámság alá akarja helyeztetni?
TERI Mi az a gyámság? Kálmán! Kálmán, kérdeztem valamit!
KÁLMÁN Kirendelnek mellé egy gyámot, a legközelebbi hozzátartozót...
TERI Én nagyon szívesen...
PATRIK Es mivel Géza bá' a gyám hozzájárulása nélkül nem adhatja el a birtokot, magukat is ki kell fizetni. Vagy alacsonyabb áron kötnek szerződést, a többit megkapják zsebbe. Ezt jól kikombinálták!
TERI Tényleg ezt akarjuk?
RÓZA NÉNI Elszabadult a fantáziája, fiatalember!
TERI Mért, nem is olyan rossz ötlet! Géza beteg ember, ez a dolog Isten áldása neki! Több odafigyelés, gondoskodás...
RÓZA NÉNI Hajlandó nekünk segíteni?
PATRIK Azt akarják, hogy tanúskodjak?
RÓZA NÉNI Gondolom, magának sem mindegy, hogy milyen hozományba nősuil!
PATRIK Na, igen.
TERI Istenem, talán minden jóra fordul!
PATRIK Maga egy kicsit félreismert engem, Róza néni! Belátom, hogy nem sok esélyt adtam rá, hogy bármiféle pozitív kép alakuljon ki rólam, de ki kell ábrándítanom: bennem is van jóézés!
RÓZA NÉNI Nem kértem semmi olyat! Elmondja az orvosnak...
PATRIK Tudja, Róza néni, én az a fajta romlott ember vagyok, aki még a Walt Disney-filmekben is a macskának meg a farkasnak drukkol. Mert a farkas legalább akar valamit, csak hát mindig pofára esik, felrobban, leég a feje, a farka, mert ez a dolgok dramaturgiája, mert ezt élvezi a jónép. Hát én utálom a jónépet, a Gyalogkakukkokat meg a Csörikéket, ezeket a bárgyú és szívtelen pofákat, a kurvára garantáltl háppy endjűkkel együtt!
RÓZA NÉNI Sajnálom, hogy félreértett!
ÁGI *(benyit)* Itt van!

Az ajtóban a halottsápadt Kriston jelenik meg, Szancsó támogatja

TERI *(felkiált, odasiet)* Uramisten!
RÓZA NÉNI Hívjatok orvost!

Az asztalhoz támogatják

SZANCSÓ Sűrű napunk volt! Hajnalban tusázott az alpinistákkal, aztán lovaggá ütötte egy tűzoltó, most meg egy pirosnál lelélcelt a mentőből.

RÓZA NÉNI Maga kicsoda?
KRISTON Az elixírt... tinktúra...
SZANCSÓ Azt mondja, hogy tud valami házipálinkát, ami minden sebet begyógyít.
RÓZA NÉNI Fektessük le!
KRISTON Kell bele olaj, só, bor és rozmaring. Behozza, kisasszony? Olaj, só, rozmaring.
SZANCSÓ Es bor, félszáraz!

Ági ránéz a nagynénire, az bölint, mire a lány ki. Csönd

KRISTON *(a kimerültségtől pislogva)* Hogy vannak mindig?
RÓZA NÉNI A múltkor nem kellett volna úgy elrohannod! Mi vagyunk a családod, Géza! Mi vagyunk az egyetlen, akire számíthatsz!

Ági behoz egy tálcát, rajta a csodaelixír összetevői

KRISTON *(összeönti, összerázza és beleiszik)* Máris mintha klcseréltek volna!
Szancsó, megkóstolod?
SZANCSÓ Muszáj?
KRISTON *(nyújtja Áginak a poharat)* Öntse át egy flakába, kisasszony!

Ági kimegy

KÁLMÁN *(felemeli a köteg kárpótlási jegyet)* Megkaptad a kárpótlási jegyeket.

Kriston csak néz

Az örökség. Számold át, ha akard!
KRISTON *(belevágja a kárpótlási jegyeket a szatyrába)* Más?

A család megbotránkozva és rémülten áll

RÓZA NÉNI Semmi. Vagyis... *(Keresgél)* egy levél. Levél a munkaközvetítőtől.
(Megtalálja a levelet, kibontja és odaadja)
KRISTON *(végigfutja, az arca felderül)* Szancsó, nézd! Ő az! Szántó Mária! Az úrnő írt nekem!

Szancsó elveszi a levelet, belenéz

Szántó Mária, szívemnek gögös királynője, hát meghallgatásra találtak fohászaim?! Tündöklő Mária, e rabbá tett szívnek asszonya, hát kegyeskedtél megemlékezni a néked meghódolt szívről, ki annyi gyötrelmet szenved szerelmedért! Igen, ő az! Írt nekem! *(Lobogtatja a levelet, nevet)*

Csőngetnek. Ági hangját halljuk, és egy határozott férfihangot, majd három rendőr toppan be

TIZEDES Melyikőjük a Kriston Géza?
KRISTON En Don Quijote vagyok!
TERI Ő az.
TIZEDES Vigyétek!

Rávetik magukat Kristonra. A nagynéni magyarázatot követel, Teri sivalkodik, Patrik előveszi a kameráját, és videózni kezd. A Tizedes megpróbálja elvenni tőle a kamerát

PATRIK *(szabadon maradt kezével felmutatja az igazolványát)* Elektronikus sajtó!
TIZEDES *(a kamera elé áll)* Ez az úr ma hajnali négy óra harminc körüli időben egy kardnak látszó tárggyal rajtaütött a Csomolungma Kft. két ipari alpinistáján. Ezt követően szökést hajtott végre az elszállítására kirendelt egészségügyi járműből. A fent nevezett...
KÖZEG Kriston Gézát.
TIZEDES ... Kriston Gézát garázdaság alapos gyanújával őrizetembe veszem, és elzárásra közelebről meg nem nevezett helyre kísérem. Szipi Károly rendőr tizedes. Szolgálok és védünk!

Kristont kibíálják az ajtón

KRISTON Szancsó! Vidd hírül Máriának, hogy az önkény megmetsette a vágy szárnyait, s így nem lehetek ott az oly régóta áhított találkán, melynek váratlan híre annyi jó érzéssel melengette meg hasztalan epedésben meggyötört szívemet!
TIZEDES Vigyétek már!

És viszik. Szancsó és Patrik utánuk

TÉRI *(nem tudja leplezni az örömét, Kálmán nyakába ugrik)* Kálmánka, megveszed nekem a mastiffot?
KÁLMÁN Egy egész falkát, szívem!
RÓZA NÉNI Bocssásson meg, Kálmán, az előbb kicsit...
KÁLMÁN Maga ne haragudjon! Csinálom itt a feszültséget! *(Kezet csókol a nagynéninek)*
TÉRI *(a kárpótlási jegyeket keresi)* Hol a pénz? Hova tették?
KÁLMÁN A szatyorban.
TÉRI Nincs itt. Nincs meg a szatyor!
RÓZA NÉNI Elvitte magával?!
TÉRI Nem vitte, figyeltem!
KÁLMÁN *(kitépi az ablakot, lenéz)* Ott viszi a cigánygyereket!

Róza néni elvágódik, Teri rendőrért kiabál

4. jelenet

A munkaközvetítőnél. Vége a munkaidőnek, Mária készül hazamenni. Szancsó lép be, elfogódottan pislog körbe. Átnyújt egy csokor virágot

SZANCSÓ Csókolom.
MÁRIA Hatig volt félfogadás.
SZANCSÓ A Donkihóte azt üzeni, hogy meg vannak metszve a szárnyai... és hogy eped... meg nem tud jönni.
MÁRIA Kicsoda?
SZANCSÓ *(nyújtja a levelet)* Tetszett neki írni.
MÁRIA *(belepillant a levélbe)* Mi baja?
SZANCSÓ Megfázott. Sokat virrasztott a poszttere alatt. Tetszik tudni: pihepuha megváltás.
MÁRIA Nagyon vicces!
SZANCSÓ Gratulálok, nekem nagyon tetszik! Amikor a Titi született, még nem volt ilyen, de a Pamelát már ebbe csomagoltuk.
MÁRIA Mondja meg a barátjának, hogy ha hétfőig nem jelentkezik az állásért, másnak fogják kiadni.
SZANCSÓ Szerintem nem érdekli már a meló. Tetszik tudni, milliomos lett. Örökölt. Nem mondhatom meg, hogy mennyit, de mondjuk, háromszor kijönne belőle ez a kóceráj!

Mária tovább pakol

Nem tetszene írni neki valamit? Hogy jobbulást, meg ilyenek! Tuti, hogy kivinné a plafont örömeiben!
MÁRIA Mi közöm hozzá?! Hagyjanak engem békén! *(Eltűnik a hátsó irodában)*

Egy zilált külsejű férfi lép be

ZILÁLT FÉRFI Nincs még fájront? ... Hatig melóznak, nem?
SZANCSÓ Asszem.
ZILÁLT FÉRFI Maga melyiket várja? A Gizit?
SZANCSÓ Ja.
ZILÁLT FÉRFI Jó bige, gratulálok! Van cigije?
SZANCSÓ Leszoktam.
ZILÁLT FÉRFI Minek? A rák miatt? Egyszer úgyis megdöglünk, nem?! Az öcsém nem cigizett, nem piált, aztán mégis meghalt tizenegy évesen. Hol ebben a rendszer?! Nekem ne ugasson senki, hogy bio reggel, bio este! Bio-hulladékok vagyunk mindannyian!

Mária megint felbukkan, immár kabátban és táskával

Kézcsókom, Marcsika!
MÁRIA Mit akarsz itt?
ZILÁLT FÉRFI Kétszázezret.
MÁRIA Van pofád tőlem kérní?!
ZILÁLT FÉRFI Otthagytam neked a lakást!
MÁRIA És a két gyereket, igen.
ZILÁLT FÉRFI Nekem még jár az a kétszázezer!
MÁRIA Add el a kocsit!
ZILÁLT FÉRFI Eladtam.
MÁRIA Nincs pénzem. *(Menne)*
ZILÁLT FÉRFI *(elállja az útját)* Higgyem is el? Nagy sztár vagy anya, kinn vagy a plakáton, ismer az egész ország! Mennyit kaptál azért a bájvigyorért?!
MÁRIA Menj innen, Laci!

ZILÁLT FÉRFI Abból nekem is jár, azén gyerekem is rajta van!
MÁRIA A te gyereked, ilyenkor a te gyereked!
ZILÁLT FÉRFI Szántó Mária kismama. Hogy oda ne rohanjak! És mi van a kispapával, azt senki se kérdezi?! A kispapa dögölgjön meg, a kispapának anyí?!
MÁRIA Menj innen, részeg vagy!
ZILÁLT FÉRFI Oké, egyelőre száz rongy is elég!
MÁRIA Mondom, hogy nincs pénzem!
ZILÁLT FÉRFI Ötvenezer.
MÁRIA Nincs pénzem, Laci!
ZILÁLT FÉRFI Mennyi van nálad? Adhatnál egy ötszázast, reggel óta nem tankoltam semmit!

Mária kivesz egy ötszázast a pénztárcájából, és odanyújtja a férfinak. Indulna, de a férfi derékon ragadja

MÁRIA Hagyjál!
ZILÁLT FÉRFI Csak egy búcsúcsókot!
MÁRIA Eressz már!
ZILÁLT FÉRFI Csak egy puzsikát!

Dulakodnak

MÁRIA Eressz már, hallod?!
ZILÁLT FÉRFI Nem kellek már, mi?! Kivel kefélsz?! Kinek teszed szét a lábod?!
MÁRIA Menj a picsába! Menj innen a bűdös picsába! *(Feldúltan elindul kifelé)*
SZANCSÓ Az enyém is ilyen, csak nagyobb a szókinccse.

A férfi Mária után veti magát, és az ajtóban elkapja, ledönti a pultra, csókolgatja. Mária némán vergődik

(Odamegy) Hé, a hölgyekkel nem szabad így viselkedni! Nem szabad visszaélni a gyengékkel és rászorultakkal! Tessék nekik megadni a kötelező tiszteletet! Nem hallod? Szállj le a Marikáról!

Szancsó fog egy széket, és hátra vágja a férfit, aki megrogyan

Ezentúl bánj úgy a hölgyekkel, ahogy őket megilleti, mert ha nem így cselekednél, anyám sírjára mondom, felkutatlak, tőkön rúglak, megpocizlak, megkokizlak, kiszedem belőled a bélést! Viszontlátásra! *(Üti a székekkel)*

A férfi kimenekül

Aj, Marika, Marika, hát hogyan tudott egy ilyen tőgyarcúhoz hozzá-menni? Azén főnököm sokkal jobb! srác, nem piált, és anyagilag is egy biztonság!
MÁRIA *(rendegeti a ruháját)* Köszönöm!
SZANCSÓ Nincs mit, lovagdolog! De azért nem baj, ha a főnök megtudja! Ő is így kezdte, aztán még aznap este lovaggá ütötték. Na jó, persze, én nem tudok úgy improvizálni irodalmilag, de azért sokat fejlődtem. És archetipikus vagyok! Ő mondta!
MÁRIA Mit akarnak maguk tőlem?
SZANCSÓ Én semmit. A főnök randizik.
MÁRIA Hol van?
SZANCSÓ Mondtam már, megfázott. ... Begyűjtötték. Sitten ül. Megvédte a maga képét, mikor le akarták ragasztani az ipari pókok!
MÁRIA Mért?
SZANCSÓ Mért, mért? Totál bele van zúgva magába, azért! Állandóan eped, érzelmileg teljesen odavan! Olyanokat improvizál magáról irodalmilag, hogy komolyan mondom! Ha letusáz egy ellenséges lovagot, mindig elküldi magához, hogy hódoljon. Nem járt itt még egy se?
MÁRIA Kik?
SZANCSÓ A lovagok.
MÁRIA Lovagok?
SZANCSÓ Az ember esze megáll, hát hol vannak ezek?
MÁRIA Mi ez, valami ugratás? Maguk szórakoznak velem?
SZANCSÓ A fenét! Mondom, hogy szerelmes! Ha valaki nem hajlandó aztat mondani, hogy a Marika a világ legszebb nője, szó nélkül lepofozza! Mi ez, ha nem szerelem?
MÁRIA *(fanyarul)* Én a legszebb nő!
SZANCSÓ Mért, én is bele voltam zúgva a butikos Szörnyellába! Aztán a Marika objektíve sokkal előnyösebb külalak!

Csőnd. Mindketten zavartan álldogálnak

MÁRIA Még mindig nem nőült meg?
SZANCSÓ A főnök? Dehogyan nőült! Mondom, hogy magára vár!
MÁRIA Na persze!!
SZANCSÓ Mi persze? Ez így van!
MÁRIA Mennem kell a gyerekért! Mondja meg a tanár úrnak, hogy hétfőn feltétlenül jelentkezzen az állásért!
SZANCSÓ Nem tetszik eljönni a látásra?
MÁRIA Minek? Nincs nekem erre időm! *(Indul kifelé)*
SZANCSÓ Szerintem még nem ment el a tőgyarcú.

Mária megtorpan az ajtóban, riadtan kandikál kifelé az ajtón

Hazakisérjem?

Csönd. Mária bólint. Kimennek

5. jelenet

PATRIK Kristont még aznap este kihoztam a fogdából. Volt egy izgalmas dokumentumanyagom az őrizetbevételéről, és úgy gondoltam, ha még rögzíteni tudom néhány örült akcióját, jópofa kis színes kerekedhet belőle. Telefonáltam az ismerős rendőrtisztnek, és csőre töltött kamerával lesben álltam a fogdánál. Kriston olyan fél hét, háromnegyed hét tájban szabadult. Szancsó, aki letáborozott a szemköztes parkban, alig akart hinni a szemének. Hosszasan és lelkesen magyarázott valamit, majd feladta rá a kartonpáncélt, s elindultak a Savanyúkút utcai lakótelep felé. Tisztes távolságból követtem őket.

6. jelenet

Este. Lakótelep. Kriston és Szancsó érkezik. A távolban Patrik kamerával

SZANCSÓ Ne izguljon, főnök, nagyon fog nekünk örülni a Marika! Nagyon szimpatikus, eszményíthető nő! Kicsit össze is melegedtünk. Az a helyzet, hogy egy kicsit megnyílt nekem a Marika.

KRISTON Ne hívd Marikának!

SZANCSÓ Mért ne?

KRISTON Mert miszlikbe aprítom püffedt porhüvelyed, te pokolfajzat, azért!

SZANCSÓ Na, így mindjárt más!

Mennek tovább

És tudja, főnök, mi tetszik még benne? Hogy szeplős. Szeplős a Marika. Nem látszik a plakáton, kiradirozták vagy mi, pedig az a szép, a szeplős. Én nagyon csípek a szeplős csajokat! Csak az a baj velük, hogy az ember nem tudhassa, nem-e kiütések a trippertől.

KRISTON *(megáll)* Mit mondtál?!

SZANCSÓ Na mit?

KRISTON Ez a mondatnak is alig nevezhető gyalázat mind tartalmilag, mind nyelvtanilag olyan színvonalon áll, ami méltatlanná tenne bárkit, hogy egy kóbor lovag fegyverhordozója legyen! Csakis szerelmi postásként végzett jeles szolgálatod miatt nem rovak ki rád szigorúbb penitenciát, mint hogy a mai napra némasági fogadalmat tegyél, és négy lépés távolságból kövess kalandozásaimban.

SZANCSÓ De mért, mi rosszat mondtam?!

KRISTON Azt parancsoltam, hogy hallgass!

SZANCSÓ Jogom van tudni, mért kapom a büntetést! Benne van a Btk.-ban!

KRISTON Először is: a suksükölés az egyik legotrombább vétek, amit az ember elkövethet az anyanyelve ellen. Nem azt mondjuk, hogy tudhassa, hanem hogy tudhatja. Kijelentem, hogy a paraszt nógatja a szamarát. Ezzel szemben: felszólítom a parasztot, hogy nógassa a szamarát.

SZANCSÓ Aztat hiába nógatja! Hülye paraszt, mért vesz Samarát? Annyi pénzért már Suzukit is kaphat!

KRISTON Szancsó, te tényleg ennyire ostoba vagy? Akarsz helyesen beszélni vagy sem?!

SZANCSÓ Naná akarok!

KRISTON Akkor figyelj, és ne locsogj idétlenségeket! Aztán azt mondtad: nem-e kiütéses. Ilyen nincs, ezt feleljtsd el, ez fürtelem! Az „e” kérdőszócskát ilyenkor az állítmány után rakjuk: nem kiütéses-e. Így a helyes!

SZANCSÓ Hát hogy hangzik ez? Nem kiütéses-e, sese, sese. Ez fürtelem!

KRISTON Nem nyitok vitát! Szállj magadba, s elnémulva kövess!

A közeli parkból kétségbeesett gyerekhang hallatszik

Gyerünk, Szancsó, újabb hőstettekkel kívánom gyarapítani legendás kalandjaim sorát, hogy minél érdemdúsabb szívvel omolhassak imádott hölgyem lábai elé.

Bemennek a parkba. Az egyik fán akasztott ember lóg, lábait siró kislány tartja

ÖNGYILKOS Menj innen, Ferike! Menj szépen haza! Szancsó odarohan, és

segít a gyerekeknek

Menjen innen! Hagyjanak békén! *(Elbődül)* Hát már megdögölni se lehet nyugodtan?!

KRISTON Égy igazi férfit nem érhet akkora veszteség, hogy gyáván maga ellen fordítsa fegyverét, így próbálván kímélni magát a nélkülözéstől s fájdalomtól. Azonkívül tudni illik, hogy a sorsunk változékony holmi, és sorscsapást nem ritkán váratlan szerencse követ, s aki az este beálltával azt hiszi, hogy nem lesz többé hajnal, az bolond! Felajánlom, hogy állj ki velem lovagi tusára, s ha tényleg az van neked megírva fenn a csillagokban, férfi módjára érhet a halál!

ÖNGYILKOS Mért csak engem, mért?! Mért?! Mondtam neki, hogy szerdán megcsinálatom a dekódert! Csak aztán Kanizsára kellett mennem brikettért! Hát nem tök mindegy, mi az a két nap?! Érre kivette a cilindert! Nem tudok bemenni! Kivette a zárból a cilindert! Minden cucc benn maradt! Egy rohadt hősugárzó nem tudok levinni a lakóba! *(üvölt)* Nem mindegy, hogy szerdán vagy pénteken?! Nem bírom, nem bírom már! Hagyjatok megdögleni!

KRISTON Gyere ide, Szancsó!

SZANCSÓ Főnök...

KRISTON Azt mondtam, engedd el! Mi többet nem tehetünk. Mindenkinél

jogában áll ítélni magáról. Állj el onnan, és vidd arrébb az apródot is!

ÖNGYILKOS Fogadj szót, Ferike!

Szancsó arrébb viszi a sivalkodó gyereket. A kétél megfeszül, hatalmas recse-nés, és az ág leszakad. A férfi a földön ülve zokog

KRISTON Kegyelmet kaptál. Soha többé ne merd ezt tenni magaddal! Neked még dolgod van itt! Gyerünk, Szancsó!

Mennek tovább. Szancsó egy tízemeletes ház tővében megáll

Ez az a kastély?

SZANCSÓ Asszem.

KRISTON Tudod, melyik az ablaka?

SZANCSÓ Nem. Felcsöngessek?

KRISTON *(izgatottan toporog)* Várj!

Egy buszról négy Fradi-zászlóba bugyolált fiatal ugrik le, rigmusokat énekelve elindulnak a ház felé

FRADISTÁK *(a Mennyből az angyal dallamát éneklük)* Pestről a Fradi lejött hozzátok, parasztok, parasztok! Fradika! Fradika!

KRISTON Kik ezek a duhaj lovagok, kik szívük hölgyét ily örömittasan éltetik?

SZANCSÓ Ittasnak ittasak, de a Fradi nem hölgy, hanem csapat, úgyhogy... főnök!

Szancsó hiába fogná vissza, Kriston a fradisták elé áll

KRISTON Álljon meg az egész világ, ha mind a világ nem azt vallja, hogy a világon a legszebb úrnő, e várkastélynak császárnője, nevezett Tündöklő Mária!

FRADISTA 1. Mit akar ez?

FRADISTA 2. Nem tudom. Gecizik.

FRADISTA 3. Asszem láttam a MIK-szektorban.

FRADISTA 1. Emtékás vagy, köcsög?!

FRADISTÁK *(kórusban)* Gá-gá-gá, buzi MTK! Gá-gá-gá, buzi MTK!

KRISTON Úgy látom, Szancsó, ezek mégsem lovagok, hanem alias csöcselék és söpredék, úgyhogy megengedem, hogy részt vegyél a megregulázásukban!

SZANCSÓ Ne idegeljen, főnök! Soha nem voltam nagy lúmen matekból, de ezek minimum kétszer annyian vannak, mint mi!

KRISTON Én felérek százzal is, úgyhogy taposd el szívedben a kishitűség lárváját, ragadd meg buzogányod, és gyere!

Szancsó megragadja a szatyor-buzogányt, és Kriston mellé áll

FRADISTA 1. Azaz, jöjjön az az agyonpigmentált haverod is, az is kaphat!

FRADISTA 2. Mondd, hogy zöld az isten!

Kriston kivonja kardját, és a fradistákra ront, akik alaposan eldöngetik őket, és zajongva továbbvonulnak. Kriston és Szancsó összegabalyodva fekszenek a földön

SZANCSÓ Mit gondolsz, főnök, meddig maradunk így szíamiban?

KRISTON Ami engem illet, Szancsó, csakugyan nem tudnám meghatározni a pontos idejét. Mindenesetre még egy ideig nem szeretnék megmozdulni.

SZANCSÓ Én meg nem tudok.

KRISTON Magam vagyok az oka mindennek! Nem kellett volna kardot rántanom olyan emberek ellen, akik nem hozzám hasonló lovagok. Azt hiszem, a hadak istene bocsájtotta rám e büntetést, mert megszegtem a lovagrend törvényeit.

Óvatosan kibontakoznak egymásból

SZANCSÓ Én azt mondom, főnök, ne pöcsöljünk, van még otthon nálam két flakon csavarlazító, befújjuk egy zacsi, rácuppanunk és havaj!

KRISTON *(turkál a zsebében)* Szerencsére itt van nálam Fierabrás balzsama, melyből két csepp is elég, hogy regenerálódjanak megrongált tagjaink! Oda is adom neked az üveget. Ha netán egy csatában halálos sebet kapnék, vagy esetleg két külön darabra vágnák szét testemet, adj be rögtön két kortyot ebből a párlatból, s meglátod, épebb leszek a legépebb almánál. Egészségünkre!

Kriston iszik a balzsamból, majd átnyújtja Szancsónak az üveget, aki mohón meghúzza

Máris sokkal jobban érzem magam!

Szancsó szólni se tud, az undor eltorzítja arcát, öklendezik

Talpra, Szancsó! Máriám talán már ott könyököl toronyszobája rácsos ablakában, s mélán fürkészi az este langymeleg homályát, melyből én teljes lovagi díszemben előtöppanok, hogy szerénadomba fogjak.

SZANCSÓ Főnök, nincs egy kis papírra?

KRISTON Jó ötlet, Szancsó, légy a regösöm, kezd el írni a krónikát! Hova mérsz?

SZANCSÓ Írni a kólikát. *(Besiet egy közeli bokorba)*

KRISTON *(feláll egy padra, és teli tüdőből szavalni kezd)* Úrnőm, hallgasd meg e megáradt szív titkait! Szancsó, szerinted felvisz a hangom odáig? SZANCSÓ Papírt, főnök, papírt!

KRISTON Csónakom apró, rozszant jószág, nem arra való, hogy a záporban háborgó hullámokra szálljak vele. Ha úgyelve belépsz, lassan viszlek benne a part közelébe, ahol a haragos fodrú víz olyan, mint egy nehéz álmú alvás. Csónakom orrában ülsz majd, és utunk végén senki nem tartóztat. Nem kérdezem, merre mérsz, milyen az otthonod, hol összegyűjtöd kévéidet.... Itt vagy, úrnőm? ... Itt vagy?

A nyitott ablakokban a tévéképernyők fénye villog

Úrnőm! Ne ülj szótlanul, hogy lemorzsolod a múlt könnyeinek és mosolyainak olvasóját, ne állj ott némán, hogy fölszedd az elmúlt éjjel virágainak lehullott szirmaikat!

LAKÓK Csönd legyen már! Ki az ott?!

KRISTON A szerelmes ajándéka félnék, sohasem árulja el nevét, átlibben az árnyékon, repeső örömet árasztva szét a porban.

LAKÓK Dugulj el! Hallgattassa már el valaki!

KRISTON Mária, itt vagy? ... Az idő nem irgalmaz az emberi szívnek, és kacagja szomorú küzdelmét az emlékért. Úrnőm!

LAKÓK Részeg disznó! Öreg, levigem a pitbullt?!

KRISTON Asszony, kosarad nehéz, tagjaid fáradtak. Hosszú az út, és izzik a homok a fényzőnben. Amott a hajlékom a virágos hennasóvény mellett. Elvezetlek oda. Megpihenhetsz.

EGY LAKÓ Öreg, dugulj el!

MÁRIA Maga az, tanár úr?

KRISTON Úrnőm? *(Keresi Máriát a magasban)* Hol vagy, úrnőm?

EGY NŐI LAKÓ Mi az, Marikám, a maga fiúja óbégat így?! Hívja föl, vagy küldje el, de ne itt éljenek családi életet!

MÁRIA Halkabban, tanár úr!

KRISTON Te egyedül ülsz majd a déli erkélyen, s én dalolok neked az elsőtétült lombok alól. Ha a meggyújtott mécses a szobádba hozzák, távozom. S ekkor talán figyelsz az éjszakára, és hallod dalomat, mikor már elnémultam.

EGY LAKÓ Ez az, némuljon el!

KRISTON Ablakodba tégy ki egy gyertyát, ha szavaim eljutottak lelkedig! ÉGY LAKÓ Nehogy felgyútsanak valamit! KRISTON Úrnőm!

Mária jelenik meg hálóingre húzott kabátban. Mosolyogva indul Kriston felé. A bokrok közül Szancsó bújjik elő

MÁRIA Ne törődjön velük! *(Felszól a lakóknak)* Na, mi van, nincs itt semmi látnivaló!

SZANCSÓ Jöjünk máskor?

MÁRIA Nem, nem, csak halkán kell lennünk, a gyerekek már alszanak.

SZANCSÓ Hajjaj!

MÁRIA Emlékszik, tanár úr? Utoljára pont fordítva volt: mi szerénadoztunk, az osztály...

KRISTON Ki ez a nő?

SZANCSÓ Hogyhogy ki? Hát az úrnő!

KRISTON Ne izetlenkedj, Szancsó! Úgy látszik, ma mindenáron ki akarsz hozni a sodromból! Gyerünk, kezdjük meg fegyveres szolgálatunkat a várkastély körül! Őrizni kívánom kedvesem éjszakai nyugodalma! *(Elvonul)*

MÁRIA Mért csinálja ezt?

SZANCSÓ Nem tudom. *(Csönd)* Szépen laknak, Marika.

KRISTON *(elindul a kocsiút felé)* Mi ez az éktelen zsvivaj? Szerszámcsörgés, hadinépek vonulása... Szancsó, a fegyverem! Nézd az előttünk emelkedő porfelleget! Roppant hadsereg indult felénk, megszámlálhatatlan nemzetiségek hadai ostromolják úrnőm várkastélyát! *(Kiáll az útra)* Testemmel állítom meg Kecskeszakállú Rogers herceget! Fel akard prédálni a várost, rabnóddé téve drága szép Sibyllám! Niemalen de la vie! *(Kardjával hadonászik)*

A kocsik csikorogva fékeznek, dudálnak

(Üvölt) Iszonyú vastaltos, arcban érzem dögletes leheleted! Száguldj felém, dübörögjön a föld, éles vasammal metélem rozsdás fémhúsd!

SZANCSÓ *(odaszalad, cibálja le az útról)* Főnök! Vigyázzon, főnök! Jaj, anyám! *(Lecibálja az útról)*

Kriston lerogy a földre, nem mozdul, nem szól

(Tanácstalanul toporog fölötte) Szerintem le kéne állni ezzel, főnök, nagyon unfrankó ez így! Az államkincstár itt van a szatyromban, holnap beváltjuk, megvesszük a szigetet! ... Ugye én vagyok a pénzügyminiszter?! Ugye?!

KRISTON Úrnőm gögös szívvel eltaszít. Tán kétkezik töretlen hűségemben! Nem maradt más hátra, vissza kell vonulnom egy elhagyott sziklaszirtre, miként azt a nagy Adamis de Gaula cselekedte volt. Magányomban egy hétig ruházatom s élelem nélkül sírok s jajgatok, ily módon vezekelve győzöm meg e hálátlan szépséget érzelmeim állhatatosságárárt.

MÁRIA *(odamegy hozzájuk)* Jól van? Nem esett baja? *(Szancsóhoz)* Segítsen, vigyük fel! Főzők egy teát!

KRISTON *(rá se néz, feltápáskodik)* Az ösvényem meg én hitvestársak vagyunk. Egész álló nap beszélget hozzám a lábam alatt, éjjel meg dalol az álmaimhoz. *(Elmegy)*

Szancsó követi, Mária áll

7. jelenet

PATRIK Még azon az éjszakán belefogtam az új műsorom forgatókönyvébe. Nem félttem, hogy szem elől tévesztem őket, szinte biztos voltam benne, hogy hova mennek. Másnap elkezdtem háttéranyagot gyűjteni, voltam az iskolában, a fogdában, és végül elmentem Máriához is. Vele nem volt könnyű dolgom, de mivel érvényes szerződése volt a Mirhatexhez, hogy ki kell használnia minden reklámlehetőséget, végül is rá tudtam venni a riportra. Tudtam, hogy Kristont előbb-utóbb elkapják és bezárják, de azt is tudtam, ha egy örület becsuknak, az nem sztori. Be kellett bizonyítanom, hogy Kriston nem bolond. És én bebizonyítottam.

8. jelenet

Nappal. Ismét a gigantposztermél. Kriston', meztelenül kuporog a vakablakban. Egy kis tévéstáb nyúzsög a plakát alatt, lámpákkal bevilágítják Kristont, készülődnek a felvételre. Patrikot sminkelik

PATRIK Neked nincs jelmezod?

SZANCSÓ Mi?

PATRIK Most beszélni fogsz a tévében.

SZANCSÓ *(megremeg az izgalomtól)* En?!

PATRIK Lehetőleg ne nagyon lógjon ki a kapa a szádból, ne legyen sok izé meg bazmeg! Hozd a lándzsát meg a sisakot!

FELVÉTELVEZETŐ Részünkről oké!

PATRIK *(feláll, megfogja a mikrofont)* Hova állok?

Beállítják a poszter alá, elé

Benne van ő is?

HANGMÉRNÖK Beszélj egy kicsit!

PATRIK Benne van ő is? Benne van ő is? Benne van ő is?

HANGMÉRNÖK Kösz, ennyi!

FELVÉTELVEZETŐ Benne.

PATRIK Szólj, ha indul!

A nagynéni, Teri, Kálmán és egy orvos bukkan fel a téren

TERI Tessék, ott van! Látja ezt, doktor úr?

RÓZA NÉNI Istenem, micsoda blamázs!

ELMEORVOS Csinált már ilyet azelőtt is?

TERI Ilyenebbe! Róza néni tudna mesélni! Ugye?

KÁLMÁN *(egy öreg Zenit fényképezőgépet vesz elő)* Dokumentáljak?

TERI *(felsikolt örömeiben)* Ott a szatyor!

KÁLMÁN Hol?

RÓZA NÉNI Hol?

TERI Ott, a lábánál!

TERI Gyerünk, Kálmán, mássz fel!

KÁLMÁN Másszak fel? Nincs az az isten!

TERI Gyerünk, fiam, ne totojázz!

KÁLMÁN Hagyjál békén!

Kálmán és Teri huzakodnak. Két tűzoltó jelenik meg egy hosszú létrával

PATRIK Hé, mit kavarnak itt maguk?!

TŰZOLTÓ 1. Lehozzuk a pasast.

PATRIK Nem hoznak le senkit, vizslát!

TŰZOLTÓ 1. Le kell hoznunk, ez parancs.

TŰZOLTÓ 2. Önveszélyes meg közszemérmes.

PATRIK Ember, szét akarja cseszni a forgatásomat?

TŰZOLTÓ 1. Forgatás van?

PATRIK Hogy az istenbe ne?!

TŰZOLTÓ 1. Mit forgatnak?

PATRIK Tarzan a nagyvárosban. Na, tünés innen! *(Visszamegy a stábhoz)*

TŰZOLTÓ 1. Te, ez nem az a Szexepiles csávó?

TŰZOLTÓ 2. *(röhögve néz föl Kristonra)* Azért a Johnny Weismüller jobban ki volt gyúruva!

Közben Kálmán az öreg Zenit fényképezőgéppel fotózza Kristont

RÓZA NÉNI *(ki akarja venni a kezéből)* Mit csinál, normális maga? Istenem, micsoda szégyen!

TERI Istenit a hülye fejednek, menjél már!

KÁLMÁN Nyugi, majd a rendőrök visszaadják! Most mára miénk!

ELMEORVOS *(kőrmöl valamit)* Aláírnák a jegyzőkönyvet?

ÚJSÁGÍRÓNŐ *(félkiabál Kristonnak)* Jó napot, Horváth Hilda vagyok a Déli

Expressztől. Mondana egy-két szót a lapomnak?

SZANCSÓ Nem nyilatkozik. En vagyok a szóvivő.

ÚJSÁGÍRÓNŐ Maga kicsoda?

SZANCSÓ Szancsó, menedzser-fegyverhordozó.

ÚJSÁGÍRÓNŐ Maga a Szancsó? Szuper! Nem megyünk valahova, ahol nyugsabb? Tudok egy presszót a közelben.

SZANCSÓ *(félkiabál)* Főnök, elmehetek egy kicsit? ... Hozok bucit, jó?

Szancsó és az Újságíró nő kimegy

PATRIK *(a kamera felé fordul)* Csinálok egy próbát!

FELVÉTELVEZETŐ Lőkheted!

PATRIK *(hadarva)* Tisztelettel köszöntöm önöket, itt Szabó Patrik és a háttérben egy középkorú középkori úr, aki a múlt csütörtökön még egy szürke kis magyar-könyvtár szakos tanár volt, ám azóta háromszor ült börtönben...

HANGMÉRNÖK Gerjedsz, Patrik!

PATRIK ...miközben akkora vagyont örökölt, hogy mostantól élete végéig luxusszállókban hűthetné a lét! Nos ez a derék expedagógus, ez az újsütetű

multimilliomos immár kerek egy hete tartja rettegésben a főváros férfilokosságát, s dobogtatja meg a lovagias előzékenységre mindig fogékony hőlyeink szívét.

KRISTON *(felemeelkedik)* Eső mossa a fejemet, szél cserzi a bőrömet...

PATRIK *(az operatőrnek)* Vegyétek, vegyétek!

KRISTON Nem kellene a rongyok, hogy elfedjék testem rút pőreségét, nem kellene a könnyek, hogy igazolják lelmem mámoros bőjtjét, nem kellene a tárgyak, hogy többnek lássatok, mint aki vagyok. *(Szómi kezdi lefelé a ruháit)* A ti étetek a kényelem, a ti italotok a kényelem! En egy kényelmetlen ember vagyok! A kényelem arra való, hogy ne érezzétek a teret, a gyönyör arra való, hogy ne érezzétek az időt. En egy kényelmetlen ember vagyok! *(Szómi kezdi lefelé a szatyor tartalmát, köztük a kárpótlási jegyeket)* Vegyétek és vigyétek! Ez nem a tiétek, de nem is az enyém. Ami kívül van, az senkié! Ami kívül van, az senkié! Keresetek magatokban kincseket! Keresetek magatokban kincseket!

A járóelők, a tűzoltók és a stáb tagjai rávetik magukat a kárpótlási jegyekre. Róza néni megpróbál minél többet összeszedni, Kálmán oroszlánként küzd, Teri sírva, visítva gyűjtöget

FELVÉTELVEZETŐ Négy, három, kettő, egy: megy!

PATRIK *(a kamera felé fordul)* Hölgyeim és uraim, üdvözlöm önöket, itt Szabó Patrik és a háttérben egy középkorú középkori úr, aki szellős ádámkosztümjében épp azon buzgólkodik, hogy a Tikos utca járkelői közt szétösszon húszmillió forint értékű kárpótlási jegyet. Aki hallja, adja át: a Tikos utca fölött kárpótlási jegyeket havazik az ég, önkéntes hőmunkásokat felveszünk, mindenki pattanjon kocsiba, motorra, biciklire, triciklire, seprűnyélre, rollerre, velorexre, mindenkinek jut, szedd meg magad akció, amíg a készlet tart!

Róza néni és Teri csépel egy tűzoltót

RÓZA NÉNI Huligán! Adja vissza, az az enyém!

TERI Csiklandozzuk!

RÓZA NÉNI Üsd, Teca, üsd!

SZANCSÓ *(berohan, és beleveti magát a küzdelembe)* Hé, az a miénk! Az államkassza! A szigetre kell! A miénk!

Kálmán, aki kifulladásra leroskadt egy beton virágtartóra, röhögögörccsöt kap

PATRIK *(fog egy hangszórót, és felkiabál Kristonnak)* Don Quijote, lovagság virága, erények őrangyala, ármányok megtorlója! Hallasz engem? Itt a Tükrös Lovag beszél. Azt akarom tudomásodra hozni, hogy szerintem minden idők legszebb nője bizonyos Gina Lollobrigida úrnő, és nem a te Mária! Ha elégtételt akarsz venni véleményemért, állok rendelkezésedre holnap este fél tizenegykor váramban, a televízió hatos stúdiójában, ahol is összemérhetjük rettegett karjaink erejét!

Csönd

KRISTON *(lassan Patrik felé fordul)* Ezért meglakolsz, te búbajos patkány!

PATRIK Nagyszerű! *(ismét a kamerához fordul)* Tehát holnap éjjel várom önöket a képernyő elé, ahol a Szexepil műsorában a feltámadt elmés, nemes manchai harcos ellenfele Szabó Tükrös Lovag Patrik! Bye-bye, a viszontlátásra!

FELVÉTELVEZETŐ Ennyi!

A kárpótlási jegyek elfogytak, lassan lecsillapodnak a kedélyek

PATRIK Nézhető volt?

FELVÉTELVEZETŐ Nagy vagy, Patrik!

PATRIK *(tapsol)* Gyerekek, még egy kis figyelmet kérek! Ne essünk szét, Karcsi!

Mindenki rá figyel

Szeretném, ha a holnapi műsorban mindenki nagyon odatenné magát! Ilyen erős anyagunk már régen volt. Csupa home video, élő anyag, igaz sztori és köré egy formabontó show. Azt hiszem, az elmúlt egy év közös tapasztalatai képessé tesznek rá minket, hogy meglépjünk egy szintet, és lesöpörjük az összes kiérdemesült szocokom birkát! Holnap dél. *Mindenki tapsol, hujjog*

(A Felvételevezetőhöz) Itt a taxim? *(Kisiet)*

A stáb összecuccol és követi. A téren csak Szancsó és Kriston családja marad. Kálmán a gyűrt kárpótlási jegyeket számolja

TERI *(sírós hangon)* Mennyi?

KÁLMÁN Hetvenzezer. Kijön belőle három és fél mastiff.
TERI (*elbőgi magát*) Nem kell mastiff!
RÓZA NÉNI (*felüvölt Kristonnak*) Légy átkozott! Légy ezerszer átkozott! Nem vagy Kriston! Nem vagy többé Kriston! (*Kicsörtet*)

Kálmán és Teri követi

SZANCSÓ (*bánatosan nézi azt a néhány kárpótlási jegyet, amelyet sikerült megkaparintania, majdnem sír, de vihog*) Lemondott a pénzügyminiszter! FRICI BÁCSI (*baktat át a téren, hálózatyrában hatalmas almák: odadob egyet Szancsónak, a gigantposztermél megtorpan*) Maga az, Gézuka?
KRISTON Jó napot, Frici bácsi!
FRICI BÁCSI Szép onnan a kilátás?
KRISTON Messzire ellátni.
FRICI BÁCSI Kér egy almát, Gézuka?
KRISTON Nem, köszönöm.... Frici bácsi, azt a pénzt nemsokára megtudom adni.
FRICI BÁCSI Miről beszél, Géza, hisz le se tudtam vágni a loboncát! Elszaladt közben verekedni! Aztán vigyázzon arra a fogásra, még a Ganzban csinálták nekem öntvényből!
KRISTON Lándzsa lett belőle, Frici bácsi.
FRICI BÁCSI (*kicsit hallgat, majd*) Fogas az, fiam. Jobb neki, ha fogas. Na, elballagok.
KRISTON Elmegy?
FRICI BÁCSI Még találkozunk. (*Átbaktat a téren*)
SZANCSÓ (*összeszedi Kriston szétdobált ruháit, a vakablak alá áll, és felkiabál*) Zima van úgy, főnök! Meg fog fájni! (*Felmutatja a ruhákat*) Lejön, vagy feldobjam?
KRISTON Te még itt vagy?
SZANCSÓ Naná! (*Leül, falja az almát, vigyorog*) Naná!

Vége a II. felvonásnak

III. FELVONÁS

1. jelenet

Egy középkori várnak berendezett tévéstúdió. Patrik egy reflektor fénykörében áll

FELVÉTELVEZETŐ Három, kettő, egy: megy!
PATRIK Üdvözlöm önöket a Szexepil műsorában! Nemrég egy érdekes felmérést olvastam az egyik országos napilapban. Mit gondolnak, ma Magyarországon a társadalmi megbecsülést tekintve melyik foglalkozás áll a legutolsó helyen? Megmondom, úgysem találják ki: a könyvtáros! Bizony, a könyvtáros, és sajnos azt kell mondanom, nem csoda. A magam tapasztalatából tudom, mennyivel praktikusabb lehíni egy cikket az Internetről, mint mondjuk, felkutyagolni érte a Széchényi Könyvtárba. Egyesek persze káromnak: íme, az európai kultúra hanyatlása. En bezzeg bizony mondom, kedves hölgyek és urak, ez nem más, mint a kultúra evolúciója! Be kell végre látnunk, hogy a kínaiak ívbe hajtott papiruszát és Gutenberg úr szellemes találmányát fokozatosan felváltja egy magasabb rendű vizuális kultúra! Hölgyeim és uraim, önök itt, a stúdióban és otthon, a vibráló dobozok előtt ülve, pillanatokon belül látni fogják Szabó Patrik szenírozásában a Gutenberg-galaxis tündöklését és bukását!

Szignál, taps

(*Arrébb sétál*) Ma este egy olyan pedagógussal ismerkedhetek meg, aki néhány hete felemelte a szavát egy középiskolai könyvtárfelszámolása ellen, s ezért rövid úton eltávolították az állásából. Kriston Géza, merthogy róla van szó, azóta saját készítésű páncélban, karddal és sisakban élő lelkiismeretünként bolyong az utcákon, életre keltve egy háromszázéves regény legendás hősét. Hölgyeim és uraim, műsorunkban megismerkedhetek egy mai Don Quijotéval, valamint Dulcineával, azaz a Mirhatex manőkenjével és Szancsó Panzával, a rovvott múltú józsefvárosi fegyverhordozóval.

Taps. A kontrollba kitett tévén látjuk, ahogy bejártsszák a Mirhatex reklámját

FELVÉTELVEZETŐ Hol a nő? Álljon az erkélyre! Van mikroportja? Szancsó, jöjjön ide!

Szancsó spanyol jelmezben. hatalmas sombreroiban, arcán erőteljes pirosítóval megjelenik. Mária hercegisasszonynak öltözve felbukkan a kasírozott erkélyen, kipróbálja a mikroportot, és ismét eltűnik. A közönség felől Ági bukkan fel az új fiújával, és tüntetőleg beül az első sorba

PATRIK (*észreveszi őket*) Több későt ne engedjünk be!
FELVÉTELVEZETŐ (*Szancsónak*) Nem mozogsz bele, amíg Patrik a manőkennel beszél!
EGY HANG Öt, négy, három, kettő, egy: megy!

A reklámnak vége, újra visszavágnak a stúdióba

PATRIK Don Quijoténk monstre őrjárata közben beleszeretett egy három méter magas, egy méter széles amazonba: egy gigantposzter reklámfigurájába. Pár napra rá a Savanyúkút utcai lakótelepen egy ifjú családanya gyönyörű szószerenádöt kapott: a teljes harci díszbe öltözött lovag szerelmes verseket szavalt a panelekélyek alatt. Ez a hölgy nem más, mint a Mirhatex házi-asszonya, az egész ország pihepuha megváltása. Hölgyeim és uraim: Szántó Mária!

Taps. Mária megjelenik az erkélyen, integet

(*Felmászik hozzá*) Azt hiszem, minden nő titkos vágya, hogy egy komoly és gáláns úr a távolból imádjá. Milyen érzés Dulcineának lenni?
MÁRIA Szerintem a nőknek nem az a vágyul, hogy a távolból imádják őket. Az ilyesmi csak a férfinak jó.
PATRIK Mit gondol, gyakori dolog, hogy valaki beleszeressen egy poszterképbe?
MÁRIA Amikor kezdődött a kampány, elég sokan leszóltottak az utcán, de azt hiszem, szerelmesnek lenni egy poszterbe nem túl gyakori és nemis nagyon normális dolog.
PATRIK Hogy lesz egy hivatalnokból - talán eláruhathatjuk, hogy Mária a civil életben irodai dolgozó -, szóval, hogy lesz egy hivatalnokból sztármanőken?
MÁRIA En sztármanőken? Na igen. Szóval az anyósom beküldte a képünket egy bébifotó-pályázatra, és annak alapján esett ránk a választás. Az a furcsa az egészben, hogy mire elkezdődött a forgatás, Krisztián túl nagyra nőtt, s így végül is nem vele vagyok a képen.
PATRIK Mondja, Mária, milyen embernek képzeled ezt a Don Quijotét?
MÁRIA Elég pontos képem van róla, mivel ismerjük egymást.
PATRIK Hoppá-hoppá! Hogy is van ez?
MÁRIA Három évig a tanítványa voltam.
PATRIK Nocsak! Meséljen!
MÁRIA A tanár úr... nehéz ember. Egy kukkot sem lehetett érteni az óráiból... rengeteg idegen szót használt... de magával ragadó volt, ahogy beszélt... az a szenvedély. Az én szememben ő volt a világ legokosabb embere.
PATRIK Kölcsönös volta rajongás? Már akkor is maga volt a bálványa? MÁRIA Dehogyan, észre se veti! Legalábbis azt hittem. Aztán negyedik végén behívatott magához...
PATRIK Hoppá-hoppá!
MÁRIA Azt akarta, hogy menjek el az estire és érettségizzek le. Korrepetált, sokat foglalkozott velem. Majdnem le is tettem a vizsgát, csak aztán jött az első gyerek. Azóta nem találkozunk. Ennek lassan tíz éve.
PATRIK Ezek szerint nem véletlen, hogy magát választotta Dulcineának.
MÁRIA Nem tudom. Azt hiszem, fel sem ismert.
PATRIK Ez percekben belül kiderül. (*Egy zsebkendőt vesz elő*) Kérem, fogja meg ezt a zsebkendőt! Ennek még fontos dolga lesz a mai napon!

Mária átveszi a zsebkendőt, megszólal a szignál. Taps

És most a derék fegyverhordozóhoz fordulok. Tudja, ki maga? Olvasta a regényt?
SZANCSÓ Mit?
PATRIK A regényt.
SZANCSÓ Ja! Hát azt pont nem. Nem azért, tudok olvasni, csak nem volt rá időm.
PATRIK Hol találkozott Don Quijotéval először?
SZANCSÓ A foxiban. Begyűjtötték, mert elkalapált néhány holland mezes köztisztaságit.
PATRIK (*nevet*) Micsoda pofa! Tapsoljuk meg!

Taps

Maga szerint örült?
SZANCSÓ Ki? i
PATRIK Don Quijote.
SZANCSÓ A főnök? A főnöknek nagyon nagy dumája van, és nagyon bátor! Legyőztük a bizcayait, leikszeltünk Mammonnal, levertek az ipari pókot... Még egy kiskapót is lerendezett, pedig azzal még az ukránok se mernek... szájkodni.
PATRIK Hogy telik egy napjuk általában?

SZANCSÓ Mikor hogy. Általában könyékig turkálunk a kalandokban, este pedig társalkodunk!

PATRIK Miről társalognak?

SZANCSÓ A világ forgásáról. Hogy hogyan vannak a dolgok. Ilyenek.

PATRIK És hogyan vannak a dolgok? Miről beszéltek utoljára?

SZANCSÓ Hát az aranykorról. Azt mondta, hogy vannak nagy idők és kis idők. A két korszak között annyi a különbség, mint egy piramis meg egy műanyag túrasátor között: a formája ugyanaz, csak az egyik kicsi és praktikus, a másik meg baromi nagy, és semmi értelme. A mi korunk, ez a kis kora célszerű és hasznos dolgokat kedveli, és a... de a másik...

PATRIK Mi az?

SZANCSÓ Elfelejtettem.

PATRIK Gondolkozzon csak nyugodtan!

SZANCSÓ Szóval hogy ami korunk, ez a kis kora célszerű és hasznos dolgokat kedveli, de a... a szentségben semmi logika! Ez az! A szentségben semmi logika!

PATRIK Ennyi?

SZANCSÓ Biztos van tovább is, csak hát jött néhány szaracél, és le kellett ápolnunk. Már mint a szaracélt,

PATRIK Talán szaracént!

SZANCSÓ Nem tudom, nepperek voltak.

PATRIK *(nevet, a közönséghez)* Micsoda pofa!

Taps

(Előrejön) Gondolom, már eleget beszéltünk erről a különös emberről, és joggal kérdezhetik: de hát hol van végre ő? Nos, hölgyeim és uraim, néhány percen belül önök szemtanúi lesznek egy lovagi tornának, melyben szerénységem és egy mai Don Quijote méri össze karjának s kardjának rémisztő erejét.

Taps, hujjogás s újra reklám

Itt van már?

FELVÉTELVEZETŐ Kinn a kapunál. Az apródok most köszöntik.

PATRIK Takkra kell belépnie, tartsátok fel jelit!

FELVÉTELVEZETŐ Hogy lesz a bunyó?

PATRIK Kicsit kardozunk, aztán kibékülünk, odaadom neki a lexikont, finálé.

Hol a lexikon?

FELVÉTELVEZETŐ *(hoz egy piros masnival átkötött kötetet)* Hova tegyem?

PATRIK Mi ez, Larousse?! Megmondtam, hogy valami ritkaság kell!

FELVÉTELVEZETŐ Nekem nem mondtad! Megy!

PATRIK Óreg, ne húzz fel!

Vége a reklámnak, újra a stúdió jelentkezik

Hölgyeim és uraim, csak most veszem észre, hogy a párbajhoz még néhány fontos rekvizitum hiányzik! Nekem például nincs fegyverhordozóm, de ami nagyobb baj, még imádott hölgyem sincsen, akiért vívhatnék!

FELVÉTELVEZETŐ En vagyok a Sanchód, Patrik!

PATRIK No persze, hát ki más lenne azén Sanchóm, mint az elnyúlhatatlan barát és asszisztens, Görgényi Norbert felvételvezető.

Taps. A Felvételvezető beáll Patrik mellé

Most már csak egy hercegkisasszonyról kell gondoskodnunk! Várom az önként jelentkezőt!

A reflektorok végigpásztáznak a közönségen

Hercegkisasszonyok, csak bátran, bátran! *(Nyújtja a kezét Áginak)* Hölgyem, lenne a hölgyem?

ÁGI *(iszonyú zavarban a színpadra botladozik)* Igen.

PATRIK Szabad a becses nevét?

ÁGI Kardos Ágnes.

PATRIK Ágnes! Gyönyörű név! Büszke vagyok, hogy egy ilyen gyönyörű névű hölgyet eszményithetek! Mivel foglalkozik, kedves Ágnes?

ÁGI Apolónó vagyok!

PATRIK Szuper! Ha a közeljövőben valaki el akarja vérezni a színpadon, legalább kéznél van a szakszerű segítség! Legalább annyit mondjon, kedves Ágnes, hogy remélem, hogy nem én leszek az a valaki!

ÁGI Remélem.

PATRIK Kedves öntől! És most kérem, fáradjon föl a toronyszobácskába!

Ági fölmeleg a Mária erkélyével szemközt emelvényre

Úgy ni! Sanchóm, a vértemet!

A Felvételvezető egy fémesen csillogó, szakfanderszerű páncélt rak rá

HANGMÉRNÖK *(besúgja Patriknak)* Itt van!

PATRIK Hölgyeim és uraim, a lovagi páston a Gutenberg-galaxis Utolsó Lovagja és a Virtuális Valóság Első Csillagharcosa: Don Kriston Géza Quijote és Szabó Tükrös Lovag Patrik!

Taps. Beindul a La Mancha lovagja című musical zenéje, nyílik a hátsó ajtó, a lépcső tetején Kriston jelenik meg: a reflektorok megvilágítják, lábaihoz száraz-jég ömlik

SZANCSÓ Főnök, itt vagyok!

KRISTON Állj félre, Szancsó, hadd zúzzam izzé-porrá ezt a pokolfajzatot, ki mosdatlan szájjal beszélt szívem királynőjéről, az asszonyi nem tündöklő ékkövére! Hadd vegye méltó büntetését ez a férges lelkű, rongy alak, amiért jelenlétemben idegen némbert dicsőítettek ajkai!

PATRIK Ronda dolog, lovag kolléga, hogy kevély és kérkedő szavakra nyílnak ajkaid, mielőtt illő módon köszöntenéd a körünkben tartózkodó hölgyeket! *(Rámutat Máriára és Ágira)* Javaslom, hagyjuk a locsogást, s érveljenek helyettünk inkább a fegyverek, jó cyberkardom lézersugarai hadd zilálják szét aggott tested összes pórúsát!

KRISTON *(az erkélyhez siet, és letérdel Mária előtt)* Hálát adok az égnek, hogy imádott hölgyem színe előtt adhatom méltó tanújelét iránta való roppant hódolatomnak!

PATRIK Dulcinea kisasszony, kérem, adja meg a jelet selyemkeszkenőjével.

KRISTON Esküszöm, hogy e pimasz lovagból kicsikarom azt a vallomást, mely önt minden hölgyek fölé, a női nem ékes trónusára helyezi!

Felállnak egymással szemben. Mária jelt ad a zsebkendővel. A két lovag összecsap. Illetve összecsapna, de Patrik a vetítőlámpa mögé ugrik, abban a pillanatban alakja megsokszorozódik, és számtalan Tükrös Lovag veszi körül Kristont, aki kétségbeesetten keresi igazi ellenfelét

PATRIK *(kilép a vetítőlámpa mögül)* Az erősebb fél jogán békét ajánlok neked, nemes lovag: kössünk békét mi, a könyvek s a háromdimenziós képek lovagjai, miképpen békében élhet ez a két kultúrforma még hosszú évezredekig át!

Taps

És most engedje meg, hogy a mai este emlékére átnyújtssam ezt a lexikonritkaságot. *(Felemeli a lexikont, lagymatag taps)* Belenézhetek? *(Kinyitja a könyvet, egy papírt vesz belőle elő)* Hát ez meg mi? Hoppá, egy biankó szerződés a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központi lerakatához!

Viharos taps

Gratulálok és a munkájához sok sikert!

KRISTON Nem győztél le, nem gyakorolhatsz kegyelmet!

Ráront Patrikra, aki elkeseredetten védekezik. A sérült, legyengült Kriston emberfeletti erővel küzd; székek, kulisszák borulnak fel, a közönség nevet, hujjog, tapsol. Patrikot is elkapja a harci hev, ellentámadásba lendül, de megbotlik, és nekiesik az egyik hatalmas kivetítőnek. Kriston felemeli a kardját, hogy lesújtson, de abban a pillanatban meglátja magát a képernyőn tiszteresre kinagyítva, ahogy lesóványodva, ziláltan, egy foszladozó maskarában, gyűlölettel eltorzult arccal bámul valamire. Patrik kihasználja ezt a pillanatotnyi figyelemkiesést, és fektében hasba rúgja. Kriston összegörnyed, és elterül a földön. Mária felkiált, leszalad az emelvényről, megpróbál odafutni Kristonhoz, de a Felvételvezető lefogja. Megszólal a La Mancha lovagja finálézenéje. Bravózás, taps. Patrik feltápáskodik, arcán zavar és kétségbeesés. A kép Patrikon, szuperközéliben. A nézőtér elcsendesedik

PATRIK *(utolsó erejét összeszedve elköszön)* Ez volta Szexepil... legközelebb újabb érdekes témákkal várja önöket a műsorvezető... Szabó Patrik. Viszontlátásra.

KRISTON *(hörgi)* Őj meg!

A hisztérikusan zokogó Máriát kituszkolják a színpalota mögé. A vetítőlámpán megjelenik egy hatalmas reklámposzter; Kriston áll rajta teljes lovagi díszben, mellette Szancsó, közöttük egy klímaberendezés. A felirat: „Hagyja a szélmalomharcot! Ciklont klímaberendezések”

Ölj meg!

A képernyőkön a stáblista fut, miközben a vetített képen Patrikot látjuk, amint egy mozgó kamera követi a színpalak mögé

2. jelenet

Üres tér. Szancsó áll, karjaiban tartja Kristont, aki több sebből vérzik, szemei bedagadva, talán már nem is lát

KRISTON Mért álltál meg? Menni kell tovább!

SZANCSÓ Nem álltam meg, főnök!

KRISTON Hol vagyunk?

SZANCSÓ Valami mezőn. Van sok virág, pipacs meg ilyenek. Mindjárt egy folyóhoz érünk. Szomjas vagyok, iszok belőle! Pfu, ez sós! Sós a víz!

KRISTON Tenger! Ez a tenger, Szancsó!

SZANCSÓ Nem lehet a tenger, főnök, látom a túlpartját.

KRISTON Ott a sziget! Megvan a szigetünk, Szancsó! Evezz oda át! Evezz oda át!

SZANCSÓ *(nem bírja tovább tartani, leteszi a földre)* Ne vigyem be mégis az ügyeletre, főnök? Össze kéne varrni!

KRISTON Evezz gyorsabban! ... Hogy fűtöl a szél! Ringatnak a hullámok! ...

Énekelj valamit! Gondolás, énekelj!

SZANCSÓ Ne akarja, főnök!

KRISTON Énekelj!

SZANCSÓ Olyan a hangom, mint a turmixgép! Ha otthon kieresztem, az asszony hazacuccol az anyjához!

KRISTON Gondolás, énekelj!

SZANCSÓ Lát engem, főnök?

KRISTON Jól lát, kinek fáradt irisét minden éjjel letisztítja csukott szemhéján az álom. Énekelj!

SZANCSÓ *(dalol)* Dzszeremi, ne hagyj el...

KRISTON Elég!

Szancsó iszonyúan töri a fejét, aztán egyszer csak énekelni kezd: valami szomorú, ősi cigánydallamot, előbb halkan, majd mind jobban felbátorodva, hangját kieresztve. Mikor befejezi, hosszú csönd. Szancsó azt hiszi, hogy Kriston elaludt; mozdulni se mer, nehogy felébressze

Menj haza, Szancsó!

SZANCSÓ Tessék?

Készült 1996 nyarán, a Bárka Színház Írói Műhelyében

KRISTON Én nem vagyok Don Quijote. Kriston Gézának hívnak. Nincs sziget.

Nincs semmi. Menj haza nyugodtan!

SZANCSÓ Nem mehetek haza, főnök! Hétfőn még hazamehettem volna... de most már...

KRISTON Dolgom van! Menj haza!

SZANCSÓ Milyen dolog? Segítek!

KRISTON Egyedül van dolgom.

Szancsó megy néhány métert, majd visszafordul, megáll

Egy nagy, régi könyvben szeretnék nyugodni, mint egy lepréselt virág. Kis. foltot hagyok a lapokon, talányos jelet, ami fennmarad még évszázadokon át. Menj haza, Szancsó! Várok valakit!

SZANCSÓ Főnök...

KRISTON Menj innen, nem érted?! Idegen vagy... félek tőled! Idegen vagy te is! Ne gyere közelebb... félek... menj már!

SZANCSÓ *(üvölt)* Hagyja ezt a hülyeséget!

KRISTON *(utolsó erejével az egyik sarokba vonszolja magát)* Olivastál már könyvet... amiből hiányzott... hiányzott az utolsó lap? Kitépte valaki vagy... nyomdahibás. Bal oldalon egy mondat félbeszakad... és szemben... szemben... már ott a tartalomjegyzék. Tudni, akarom, hogy mi a vége! Szancsó, ne hagyj elaludni!

3. jelenet

PATRIK *(a vetített képről)* A műsornak nagy visszhangja volt, kaptam egy fegyelmet és mellé egy szombat éjszakai adásidőt, amiért annyit hajtottam. Egyszóval felfelé buktam. Mégsem tudtam neki igazán örülni. Pár napra ki is vontam magam a forgalomból. El kellett döntenem, hogy... mi legyen. Hogy mi legyen velem. Aztán elmentem Kriston temetésére. Néztam az arcát, és arra gondoltam, hogy ekkora árat nem ér meg semmi sem. Nem vagyok hős. Élni kell! Visszamentem, és belevetettem magam a munkába. Jól haladunk.

4. jelenet

Valahol. Kriston egy székben ül, és Frici bácsi komótosan borotválja. A teret lassan vakító fényár önti el, majd hirtelen

SÖTÉT